

کتاب مزامیر

مزمور ۱ تا ۴۰

به زبان گیلکی

www.gilakmedia.com

۱۴۰۰ شمسی

حق چاپ محفوظ است. در صورت استفاده از تولیدات،

لطفا نام وبسایت عنوان شود.

مزامیر

خوشا بحال کسانى كى خودا شریعت قوبیل دأریدی

۱ خوشا بحال کسی كى شروز آدمان امرأ مشورت نوكونه
و گوناھكاران رآه دونبال نیشه
و اوشانى امرأ كى همه چى مسخره كونیدی، نشست
و برخاست نوكونه

۲ بلكى اون میل و رغبت خوداوند شریعت ایسه
و اون دیل و فیکر شبنده روز دربارہی خوداوند تعلیم*
تفکر كونه.

۳ اون ایتأ درختی مأنه كى روخان کنار بکاشته نهه
و خودش وخت، خو میوهی فآده
و اون ولگان هیوخت دوچلکسته نیبه
و هر كاری كى كونه، عاقبت به خیر به.

۴ اما شروز آدمان اطو نی بییدی.

اوشان، كاه و كولوش مأنیدی كى باڈ امرأ پراكنده بییدی.

۵ هن و آسی شروز آدمان، خوداوند داوری موقع نتأنیدی تاب بأورید
و هطویم نه گوناھكاران، خوروم آدمان امرأ.

۶ خوداوند، خوروم آدمان زندگی جا مواظبت كونه
ولى شروز آدمان آخر عاقبت هلاكت و نابودی ایسه.

او پادشایی كى خودا اینتخاب بوكوده

۱ چى و آسی قومآن شورش كونیدی؟

چره مردومان بیخودی نقشه كشیدی؟

۲ پادشایان، زمین سر ویریزی

* ۲:۱ زبان عبری دورون هو كلمه یی ایسه كى پنج فصل اول كیتاب موقدس ره ایستفاده بوبوسته (ینی تورات) ولی آ
جمله میان ویشتر معنی تعلیم دهه.

و حاکمان شور و مشورت کونیدی
 به ضدّ خوداوند و اونّ مسیح.*
 ۳ اوشان گیدی: «بایید خودمانّ اوشانّ لافندانّ جا نجات بدیم
 و اوشانّ زنجیلانّ جا آزاد کونیم!»

۴ خوداوند کی آسمانّ جور نیشته، خنده کونه
 و اوشانّ رخشنّ گیره.

۵ بازین غیظّ امرأ اوشانّ مره گب زنه
 و خشمّ امرأ اوشانّ ترسانه.

۶ خودا گه: «من می پادشایّ قرار بدم
 می موقدسّ کوه، صهیونّ سر.»

۷ و هسأ خوداوندّ حوکمّ واگویا کونم:

اون مرّ بوگفته: «ایمروز تو می پسر ایسی
 و من تی پتر.

۸ می جا بخوآه، من ملتآنّ تی ارث و میراث چاکونم
 و چار طرفّ زیمین تی شین به.

۹ آهینی عصا امرأ اوشانّ ایشکنی
 و هطویم کوزه گزّ کوزه مانستن، اوشانّ خورد کونی.»

۱۰ هسأ ده عاقل ببید، آی پادشایان،
 و شیمی چومانّ وارّ کونید، شومانّی کی زیمینّ سر
 حوکم کونیدی.

۱۱ خوداوندّ ترسّ امرأ عیادت بوکونید
 و هطویم ترس و لرزّ مره شادی بوکونید.

۱۲ پسرّ ماچی بدید نوکونه اونّ غیظّ گیره
 بازین رأ دورونی هلاک بید،

چره کی اون ایدفعه‌یی به خشم آیه.
خوشا به حال همه‌ی اوشانی کی اون پناه آوریدی.

خوداوندا جا کومک خواستن

داوود مزمور او موقعی کی خو پسر، آبشالوم جا بوگوروخته بو.

۱ خوداوندا، چقده زیادیدی می دوشمنان،

خیلی یان می ضد ویریزیدی.

۲ خیلی یان می جا اطو گب زنیدی:

«خودا ورجا هیچ نجاتی اون ره ننه.» سیلاه*

۳ ولی تو، آی خوداوندا، جه هر طرف می سپر ایسی،

تو، می جلال ایسی و مر سربولند کونی.

۴ خوداوندا فریادا امرأ دوخوادم

و اون خو موقدس کوه جا مر جواب بده. سیلاه

۵ من بوخوفتم و وأخواب شوم،

و دوواره ویریشتم، چونکی خوداوندا می جا مراقبت
کونه.

۶ هیزاران نفر جا نترسم

اوشانی کی جه هر طرف می دور و ور بیگیتیدی.

۷ خوداوندا، ویریز!

آی می خودا، مر نجات بدن،

چونکی تو، توما می دوشمنان دیمان کشیده زنی،

و شرور آدما گازان ایشکنی.

۸ خوداونده کی نجات دهه.

* ۲:۳ معنی این کلمه که بارها در کتاب مزامیر به کار رفته است، روشن نیست ولی احتمالاً اصطلاحی مربوط به موسیقی یا مراسم نیایشی است.

خوداوندأ، تی برکت تی قوم ره ببه! سِلاه

سختی یان موقع کومک خواستن

پیلہ رهبرِ وُاسی کی سرود خوانان هیدایت کونه. داوود مزمور. سازانی امرأ کی سیم دأریدی.

۱ آی خودایی کی می حق فیگیری،
او وخت کی تر دوخوانم، به می داد فارس.
گیرفتاری جا مر آزاد کودی.
مر لطف بوکون و می دوعای گوش بدن. سِلاه

۲ آی اینسان زاکان، تا کی می عزت، ذیلت و خواری بحیساب آیه؟
تا کی باطیل کاران دوس دأریدی و دغل و دورغ دونبال
ایسیدی؟ سِلاه

۳ وُاستی بدانید کی خوداوند خودشن ره، مؤمن آدمان سیوا بوکوده،
وختی یم کی اون دوخوانم، خوداوند ایشناوه.

۴ وختی شمر غیظ گیره، گوناہ نوکونید؛
وختی خوفتن دریدی، شیمی دیل دورون فیکر بوکونید و
ساکیت بسید. سِلاه
۵ خوروم قوربانی یان تقدیم بوکونید،
بأزین خوداوند توکل بوکونید.

۶ خیلی یان گیدی: «کیسه کی امر خبی بوکونه؟»
خوداوندأ، تی دیم نور، امر بتأبان.
۷ تو شادی می دیل دورونی بنهیی،
ویشتر جه او وختانی کی گندم و تازه شراب اوشان ره
زیاد به.

۸ سلامتی امرأ خوسم و وأخواب شم
چونکی فقط تو، آی خوداوند، وئلی کی من امنیت
دورون زندگی بوکونم.

مَرّ به تی خوروم رأیان هیدایت بوکون

پیلہ رهبزّ و اسی کی سرود خوانانّ هیدایت کونہ. داوودّ مزمور. ساز نی امرأ.

۱ آی خوداوند، می گبانّ گوش بدن

می نالہیّ توجہ بوکون.

۲ آی تو کی می خودا و می پادشایی،

می ایجگرہ صدایّ گوش بدن،

چونکی تی ورجاّ دوعا کونم.

۳ خوداوندأ، صُبّ سر می صدایّ ایشناوی،

خروس خوانانّ وخت می خواستہ یانّ تی حوضور اورم

بازین تی رافا ایسم.

۴ تو خودایی نی یی کی شرارتّ دوس بداری؛

بدی تی ورجاّ جاجیگایی ناره.

۵ اوشانی کی فقط خوشانّ قوبیل داریدی نتانیدی تی چومانّ جُلو بئسید.

تو ہمہیّ بدکارانّ جا نیفرت داری.

۶ دورغ گویانّ ہلاک کونی.

خوداوند جہ کسانی کی خون فوکونیدی و دغلباز و

دورغ گو ایسیدی، نیفرت داره.

۷ ولی من تی موحبتّ زیادی و اسی تی خانہ دورون ایم

و ترس و ایحترامّ امرأ، تی موقدّسّ معبدّ طرف عیبادت

کونم.

۸ آی خوداوند، می دوشمنانّ و اسی، مَرّ به تی خوروم رأیان هیدایت بوکون،

و تی راستّ رأہ مرہ ہموار کون.

۹ چونکی اوشانّ زوانّ سر حقیقت نچرخہ،

خوشانّ باطینّ دورون خوروم آدمانّ ہلاکتّ رہ نقشہ

کشیدی.

اوشانّ گولی یم واز بوستہ قبر مأنہ

و خوشآن چرب زبانی امرأ دیگرآن گول زنیدی.
 ۱۰ خودایا، اوشآن گونایان بحیساب بأور،
 ببه کی خوشآن نقشه یان و آسی زمین بوخورید.
 جہ آ خاطر کی زیاد نافرمانی کونیدی، اوشآن جہ خودت دور کون،
 چونکی تی ضد ویریشتیدی.

۱۱ ولی اوشانی کی تر پناه آوریدی همه تان شاد ببید،
 و تا ابد شادی امرأ آواز بخوانید.
 تی سایه جیر اوشآن حفظ بوکون
 تا اوشانی کی تی نام دوس داریدی، تی و آسی شادی
 بوکونید.

۱۲ چونکی تو، آی خوداوند، خوروم آدمان برکت دیھی
 و اوشآن تی لطف امرأ ایتا سپر مانستن جہ هر طرف
 موحافظت کونی.

پیشانی موقع دوعا کودن

پیلہ رهبز و آسی کی سرود خوانان هیدایت کونہ. داوود مزموور. سازانی مرہ کی ہشت تا سیم داریدی.

۱ آی خوداوند، خشم امرأ مر و ازخواست نوکون
 و تی غیظ امرأ مر تنبیه نوأ کودن.
 ۲ خوداوند، مر لطف بوکون چونکی دہ مرہ جان و رمقی نمأنسته؛
 آی خوداوند، مر شفا بدن، چونکی می خاشآن درد جا
 ایشکفتن دریدی.

۳ می روح بد جوری پیشانہ
 ولی، آی خوداوند، تا کی؟
 ۴ خوداوند، و اگر د بیا و می جان خلاص کون؛
 تی موحبت و آسی مر نجات بدن.
 ۵ چونکی بمرده آدم نتانہ تر یاد بأورہ.

کیسہ کی بتانہ مورده یان دنیا دورون تر ستایش بوکونہ؟

۶ نالہ زئن جا خستہ یم.

هر شب می رختخواب آرسو* مره پور کونم،
و می تخت خواب گریه امرأ هیست کونم.
۷ می چومان غم و غورصه جا کم سو بوبوستید
و توماّم می دوشمنانّ و اسی تار بوستید.

۸ آی توماّم بدکاران، می جا دور بید،
چونکی خوداوند می گریه صدای گوش بده.
۹ خوداوند می ایلتماس بیشناوسته،
خوداوند می دوعای قوبیل کونه.
۱۰ می دوشمنان همه تان خجالت زده و بد جور پریشان احوال بیدی؛
اوشان خوشان روی و اگر دانیدی شیدی و ایدفعه یی
خجالت زده بیدی.

تر پناه اورم

داوود مزبور خوداوند ره، کوش گبانّ و اسی کی بنیامین قبیلہ شینہ.

۱ آی یهوه، می خودا، تر پناه اورم؛
مرّ جہ همه ی او کسانی کی مرّ دونبال کونیدی، نجات
بدن و خلاص کون،
۲ نوکونه کی شیر مأنستن مرّ تیکه تیکه کونید
و می جان تیکه پارہ کونید و کسی نیسه کی مرّ نجات
بده.

۳ آی یهوه، می خودا، اگہ گوناہ بوکودم
و می دسان ظلم جا آلوده بوبوسته،
۴ اگہ می رفیق خبی ی بدی امرأ جواب بدم،
و می دوشمن مال و منال ناحق غارت بوکودم،
۵ پس وهل دوشمن مرّ دونبال کونه و مرّ فارسه؛

وہل می زندگی ی زمین سر نابود کونہ و می جان بگیل
کونہ. سلاہ

۶ آی خوداوند، تی خشم امرأ ویریز
و می دوشمنان غضب کوندن جلو بس.
می و آسی ویریز،

آی کسی کی عیدالت حوکم بوکودی.
۷ وہل توماقمومان تی ورجا جم بید
و تو، تی بوجور جاجیگاہ دورون بینیش.

۸ خوداوند مردومان داوری کونہ.
آی خوداوند، می دوروستکاری و آسی بہ می داد فارس،
جہ خاطر کی می دیل و زوان ایتاہ.

۹ آی خودایی کی عادل ایسی،
و دیلان و فیکران جا و اخباری،
شروز آدماں شرارت جہ بین بیر،
دوروستکار آدماں پابرجا بوکون.

۱۰ می سپر خودایہ
کی راست دیلان نجات دہہ.
۱۱ خودا داور عادل ایسہ،
خودایی کی ہمہ تا روز اون غیظ گیرہ.

۱۲ اگہ کسی توبہ نوکونہ، خودا
خو شمشیر تیج کونہ
و خو کمان فاکشہ و آمادہ کونہ،
۱۳ اون ضد، آدم کوشن سلاح یان تہیہ کونہ
و آتشی تیرانم چاکونہ.

۱۴ تی حواس بمانہ او کسی کی شرارت امرأ شکم اوسادہ

فیتنه مره حامله بوبوسته،
 بأزین دورُغ زایه.
 ۱۵ چاله کنه و اونَ جولفَ کونه
 و دکفه هو چاه دورون کی خودش بکنده بو.
 ۱۶ اونَ فیتنه و اَگرده خودش سر
 و اونَ ظلم و ستم اونَ سر تانَ خوره.
 ۱۷ خوداوندَ اونَ عیدالتَ و اسی شوکر کونم
 و موتعالَ خوداوندَ نام ستایش کونم.

خوداوندَ جلال و عظمت

پيله رهبرِ و اسی کی سرود خوانانَ هیدایت کونه. «گیئت» آهنگِ امرأ. داوود مزمور.
 ۱ ای یهوه، امی سرور،
 چی عظمتی دأره تی نام تو مامی زیمینِ سر!
 تو تی جلالِ آسمانانَ جور قرار بدیی.
 ۲ تی دوشمنانَ و اسی
 کوچه جغلانَ و شیرخوزَ زاکانَ زبانَ امرأ حمد و ستایش*
 بنا بوکودی،
 تا کی دوشمنانَ و اوشانیِ کی خواستید اینتقام
 فیگیرید، ساکیت کونی.

۳ وختی تی آسمانَ فندرم
 کی تی دسانَ مره چاکوده بوبوسته،
 و ماه و ستاره یانی کی تو قرار بدیی
 ۴ گمه: اینسانَ چیسه کی تو اونَ ره فیکر کونی
 و بنی آدم کی اونَ توجه کونی؟

* ۲:۸ ترجمه یونانی «هفتادتنان» آکلمه ی ستایش معنی بوکوده و متن عبری دورون «قوت» بینویشته بوبوسته.

۵ تو اون ایتا پیچہ بیجیرتر جہ فرشته یان* چاکودی
 و تاج جلال و ایحترام اون سر بنہیی.
 ۶ اختیار چیزانی کی تی دس مرہ خلق بوکودی، اون فادہیی
 و همه چی ی اون پا جیر بنہیی:
 ۷ تومام گاب و گوسفندان
 و هطویم صارا جانوران،
 ۸ آسمان پرندہ یان،
 دریا مایی یان
 و هر موجودی یم کی دریا دورونی دوارہ.

۹ آی یهوه، امی سرور
 چی عظمتی دآره تی نام تومامی زیمین سر!

خودا عیدالت امرأ داوری کونہ

پیلہ رهبیر و آسی کی سرود خوانان ہیدایت کونہ. «موت لبین» آہنگ امرأ. داوود مزموور.

۱ تر، آی خوداوند، تومامی می دیل و جان امرأ شوکر کونم؛

تومامی تی عجیب کاران اعلام کونم.

۲ تی وجود و آسی شادی و خوشحالی کونم؛

تی نام، آی خودای موتعال، ستایش کونم.

۳ وختی کی می دوشمنان پسا پسا شیدی،

بازین تی ورجا نتانیدی خوشان پا سر بسید و ہلاک

بیدی.

۴ چونکی تی حوکم می و آسی عیدالت و اینصاف امرأ بو؛

تو تی تخت پادشایی سر نیشتهیی و عیدالت مرہیم

داوری بوکودی.

۵ قومان توبیخ بوکودی و شرور آدمان جہ بین بردی؛

اوشان نام محو کودی تا آخر دنیا.

۶ دوشمن تا ابد نابود بوسه،
اوشان شہرآن جہ ریشہ بکندی؛
اوشان نام اویر بوسه.

۷ اما خوداوند خو تخت سر نیشتہ تا ابد؛
خو تخت داوری کودن و اسی برقرار بوکودہ.

۸ اون، دونیای عدل امرأ حوکم کونہ،
و قومآن اینصاف مرہ داوری کونہ.

۹ خوداوند، ستم بیدہ آدمآن رہ ایتا بولند قلعه ایسہ
ایتا جان پناہ سختی یان موقع.

۱۰ اوشانی کی تی نام شناسیدی تر توکل کونیدی،
چونکی، آی خوداوند، اوشانی کی تی دونبال گردیدی
بہ حال خودشان نہیی.

۱۱ خوداوند کی صھیون دورون خو تخت سر نیشتہ، ستایش بوکونید!
و اون کارآن قومآن میانی اعلام بوکونید.

۱۲ چونکی خوداوندہ کی خون اینتقام فیگیرہ، ستم کش آدمآن بہ یاد آورہ؛
اوشان ایجگرہ صدای جہ خاطر نبرہ.

۱۳ آی خوداوند، مر لطف بوکون

تو کی مر مرگ دروازہ یان جا نجات دیھی،

اذیت و آزاری کی دوشمنان دس جا دینم، بیدین،

۱۴ کی تومامی تی عجایب کارآن صھیون شہر دروازہ یان جا اعلام کونم
و تی نجات و اسی شادی کونم.

۱۵ قومآن او چاہ دورون دکفتیدی کی دیگرآن رہ بکنده بید،

ینی خوشان پا امرأ هو دام میان گریفتار بوستید کی

جیگا بدہ بید

۱۶ خوداوند خو داوری امرأ خودش بشناسانہ،

شروز آدمآن هو دام دورون دکفتیدی کی خوشان دس مرہ

چاکودید. سلاہ

۱۷ اوشان شیدی جہندم دورونی،

توماّم قومانی کی خودایّ جہ خاطر بریدی.
 ۱۸ چونکی فقیر آدمان ہیوخت جہ خاطر نیشیدی،
 و ستم بیدہ آدمانّ اومید تا ابد پا برجا مانہ.
 ۱۹ ویریز، آی خوداوند، ونال اینسانّ نفس پیروز بہ؛
 بہ کی ہمہئ قومانّ تی ورجا داوری ببید.
 ۲۰ آی خوداوند، ترس قومانّ جانّ دورون تاود
 کی اوشانّ بفامید، فقط اینسانّ ایسیدی و بس.

چہ سختی یانّ موقع تر قائم کونی؟

۱ آی خوداوند، چہ دور ایسہیی؟

چہ سختی یانّ موقع تر قائم کونی؟

۲ شرورّ آدمانّ غرورّ مرہ فقیرانّ اذیت و آزار کونیدی؛

بہ کی گیرفتارّ خوشانّ شوّم نقشہ یانّ ببید.

۳ چونکی شرورّ آدمّ خو نفسّ خواستہ یانّ ایفتخار کونہ،

و اونی کی حرصّ مال و منالّ دارہ خوداوند کوفر و ناسزا
 گہ.

۴ شرورّ آدمّ غرورّ مرہ گہ: «خودا و ازخواست نوکونہ»،

اصن اونّ فیکر و ذکر آنہ کی «خودا وجود نارہ».

۵ خو بدّ کردکارانّ میان ہمیشہ موفقہ،

تی داوری یانّ اونّ درکّ جا پیلہ ترہ،

توماّم خو دوشمنانّ رخشنّ گیرہ.

۶ خو دیلّ دورونی گہ: «هیوخت ہیچی نتانہ می جا سر، مرّ تکان بدہ،

و پوشت در پوشت بلا جا دور ایسم.»

۷ اونّ دهن پور جہ نیفرین، دوز و کلک و ستمہ،

اونّ زوانّ جیر فیتنہ و شرارت لانه دارہ.

۸ دیہاتی آدمانّ رہ کمین کونہ،

بازین خلوتّ جاجیگایانّ میان بی گونایانّ گوشہ،

جیگا خورہ و خو طعمہئ پایہ؛

۹ درندہ شیرّ مانستن دار و درختانّ دورونی کمین کونہ،

رافا ایسہ تا کی فقیرانّ شکار بوکونہ،

فقیرانَ بہ دام تاودہ و گیرفتارَ کونہ.
 ۱۰ اونَ قوربانِ یان لہ و لورده بیدی، نتانیدی خوشانَ پا سر بئسید
 و اونَ زور و قوتَ و آسی کفیدی.
 ۱۱ خو دیلَ دورونی گہ: «خودا مرَ جہ یاد ببردہ،
 و خو دیمَ بیگیفته درہ و ہیوخت نیدینہ.»

۱۲ خوداوندأ، ویریز! خودایا تی دسَ درازَ کون.
 ستم کشَ آدمآنَ جہ تی خاطر نبر.
 ۱۳ چرہ شروزَ آدم خودایَ کوجہ دانہ دینہ؟
 چرہ خو دیلَ دورونی و آسی بگہ:
 «خودا و ازخواست نوکونہ»؟

۱۴ ولی خودایا، تو دینی، فیتنہ و غم و غورصہی فندری
 کی تی دسَ امرأ موجازات بوکونی.
 بیچارہ یان خوشانَ بہ تی دس ایسپیدی؛
 تو یتیمانَ یوری.

۱۵ شروزَ آدمآن و بدکارانَ بالانَ بشکن؛
 اوشانَ، شروزَ کارانَ و آسی و ازخواست بوکون
 تا کی اثری جہ او کردکارانَ باقی نمأنہ.

۱۶ خوداوند پادشا ایسہ تا ابد؛
 قومانی کی خودایَ قوبیل ناریدی، اونَ سرزیمینَ جا جہ
 بین شیدی.

۱۷ خوداوندأ، تو ستمکشَ آدمآنَ دیلَ ناجہی برآورده کونی؛
 اوشانَ قوتَ قلب دیھی و اوشانَ گبانَ گوش کونی.

۱۸ تو بہ داد یتیمانَ و مظلومانَ فارسی
 تا اینسانی کی خاکَ جا ایسہ دہ نتأنہ کسی ی بترسانہ.

دوروستکاران پناہگاہ

پیلہ رھبڑ و اسی کی سرود خوانان ہیدایت کونہ. داوود مزمور.

۱ خوداوند ورجا پناہ بیگیتم.

پس چرہ مر گیدی:

«ایتا پرندہ مانستن پر بزن بوشو تی کوه سر.

۲ چونکی شرور آدمان خوشان کمان فاکشیدی

و تیر زہ دورون بنہ ییدی

کی تاریکی دورون راست دیلان طرف تاودید.

۳ وختی پایہ یان فوگردیدی،

دوروستکار آدم دہ چی تانہ بوکونہ؟»

۴ خوداوند خو موقدس معبد دورون ایسہ،

خوداوند آسمان دورون خو تخت سر نیشتہ.

اون چومان فندرہ.

اون چومان پلک زن امرأ اینسان ایمتحان کونہ.

۵ خوداوند، دوروستکار و شرور ایمتحان کونہ

اون، خو وجود دورون اونوی کی خشونت دوس بدآرہ،

بد دآرہ.

۶ شرور آدمان سر، ول بیگیتہ آتش وارانہ؛

اوشان سام ول بیگیتہ گوگرد بہ

و آتشی باد کی سوجانہ.

۷ چونکی خوداوند عادلہ،

اون، دوروستکاری دوس دآرہ

دوروستکار آدمان اون روی دینیدی.

خودا، دوروستکارانِ حمایت کونہ

پیلہ رھبڑِ وُاسی کی سرودِ خوآنانِ ہیدایت کونہ. داوودِ مزمور. سازانیِ امرأ کی ہشت تا سیم دأریدی.

۱۲ ۱ آی خوداوند، نجات بدن، چونکی ہیچ آدم با دین و ایمانی باقی نمأنسته
مردومانِ میانی وفادارِ آدمأنم محو بوستید.

۲ همه تأن کس کس دوزغ گیدی
و اوشأن لبأن الکی قوربان صدقه شوئون و دو رویی امرأ
گب زنہ.

۳ ببہ کی خوداوند توماثم لبانی کی الکی قوربان صدقه شیدی و اوینہ
و زوانی کی گولاز امرأ گب زنہ،
۴ اوشانی کی گیدی: «چرب زوانی امرأ پیروز بیم
امی زوانم امی امرأیہ، کی تأنہ امی سرور ببہ؟»

۵ خوداوند فرمأیہ: «فقیرأن مال و منال غارت بوستن و اسی و ستم کش آدمأن آہ و نالہ رِہ
هسأ ویریزم،
و اشان رِہ او رفاه و امنیتی کی ناچہ دأریدی، فادم.»
۶ خوداوند گبان خالص ایسہ،
نقرہی مأنہ، کی گیل کورہ دورون تصفیہ بو بوستہ
و ہفت وار پاک بوستہ.

۷ آی خوداوند، تو ستم ببہ آدمأن حفظ کونی؛

تو امرأ نسل بد جا تا ابد موحافظت کونی.

۸ شروز آدمأن ہمہ جا فأسیدی،

وختی کی پستی و رذالت آدمأن میان ارزش پیدا کونہ.

درمانده مرداگّ دوعا

پیلہ رهبزّ وّاسی کی سرود خوآنآنّ هیدایت کونہ. داوودّ مزمور.

۱ خوداوندآ تا کی؟ ینی مرّ تا ابدّ جّہ خاطر بری؟
تا کی خوایی تی روی می جا قائم کونی؟
۲ تا کی وّاستی می فیکر و خیالّ امرآ مشغول بیم،
و شبندہ روز می دیلم غم بیگیرہ؟
تا کی می دوشمن مرّ پیروزّ بہ؟

۱۳

۳ آی یهوه، می خودا، مرّ فندر و می دوعایّ جواب بدن.
می چومانّ سو فادن، نوکونہ کی مرگّ میان بوخوسم؛
۴ نوکونہ می دوشمن بگہ: «اونّ پیروزّ بوستم»
و می بد خوایانّ می شکستّ جا شادی بوکونید.

۵ ولی من تی موحبتّ توکل دآرم؛
می دیل تی نجاتّ وّاسی یم شادی کونہ.
۶ خوداوندّ رہ سرود خوآنم
چونکی مرّ خوروم پاداش فادّہ.

بدکارّ آدم

پیلہ رهبزّ وّاسی کی سرود خوآنآنّ هیدایت کونہ. داوودّ مزمور.

۱ نادان خو دیلّ دورون گہ:
«خودا وجود نآرہ!»
آ جور آدمآن فاسد ایسیدی و پستّ کارآن کونیدی،
خوروم آدمی وجود نآرہ!

۱۴

۲ خوداوند آسمانّ جا
اینسانآنّ فندرہ
تا بیدینہ کسی ایسہ کی عاقلانہ رفتار بوکونہ

و خودا دونبال بگرده؟

۳ همه تان گومرا بوبوستیدی
و همدیگر امرأ فاسد بوستیدی؛
خوروم آدمی وجود ناره،
حتی اینفر.

۴ ینی بدکار آدمان درک و فام ناریدی؟
اوشانی کی می قوم فوریدی، اینگار کی نان خوردن
دریدی
و خوداوند دونخوانیدی؟

۵ بازین حیسابی ترسیدی
چونکی خودا، دوروستکار آدمان امرأیه.
۶ شومان ستم بیده آدمان نقشه یان باطیل کونیدی
ولی خوداوند اشان پوشت و پناهه.

۷ کاشکی اسرائیل نجات، صهیون جا ظاهر بوسته بی!
وختی خوداوند گذشته مانستن خوشبختی و سعادت
خو قوم ره واگردانه،
یعقوب به شوق و ذوق آیه و اسرائیل شادی کونه.
کی ایسه کی تی موقدس کوه دورون ساکن بیه؟

داوود مزمور.

۱ آی خوداوند، کی ایسه تی خیمه میان مهمان بیه؟
کی ایسه کی تی موقدس کوه دورون ساکن بیه؟

۱۵

۲ او کسی کی بدون عیب و ایراد قدم اوسانه،
دوروستکارم بیه
خو دیل جایم راست گب بزنه،

۳ کی خو زوانِ امرایم غیبت نوکونه
و خو همساده ئی بدی نوکونه
و سرکوفت زئن در موردِ خو دور و اطرافی یان قوبیل
نوکونه،
۴ هطویم شروزِ آدمانَ بی ارج و قورب دانہ
و حورمت نہہ اوشانی ئی کی خودا جا حساب بریدی؛
کی خو قول وفا بوکونه
هر چقدم اون ره ضرر ببه؛
۵ کی خو پول کسی نوزول فئندہ
و بی گوناہ ضد، رشوہ فئنگیرہ؛
اونی کی اکاران کونہ
هیوخت جہ خو جا سر تکان نوخورہ.

تو ونالی موردہ یانِ دونیا میانِ بیسم

داوود غزل.*

۱۶
۱ خودایا، مر موحافظت بوکون،
چونکی تر پناہ باوردم.
۲ خوداوند بوگفتم: «تو می سروری،
هیچ خوروم چیزی نارم جز تو.»
۳ ولی موقدس آدمانی کی زیمین سر ایسہ بیدی،
اوشان، پیله کسان ایسیدی کی تومام می دیل خوشی
اوشان جا ایسہ.
۴ اوشانی کی ایتا خودای دیگر دونبال ایسیدی، ویشتر غم و غورصہ خوریدی؛
اوشان خودایان ره نہ قوربانی خون فوکونم
و نہ اوشان نام بزوان اورم.
۵ ای خوداوند، تو می نصیبی کی مر مقرر بو بوسته و می پیالہ؛
تو می سام مرہ داری.

۶ می حد و حدود، خوروم جاجیگایانی ایسه کی می شین بوبوسته؛
خوروم ارثی ایسه کی مر فارسه.

۷ خوداوند موتبارک خوانم کی مر نصیحت کونه،
همه تا شبان می دیل مر تعلیم دهه.

۸ خوداوند همیشه می ورجا دارمه.
چونکی می راست دس ورجا ایسه،
جه می جا سر تکان نوخورم.

۹ هنّ و اسی می دیل شاده و تومام می وجود خوشحاله
می جسم و جانم امن و امان مانه،

۱۰ چونکی تو ونالی موردهیانّ دونیا میان بئسم
و من کی تی سرسپرده ایسم، بعد مردن، جه بین بشم.
۱۱ تو مر یاد دهی کی چوطویی ابدی زندگی ی فارسم؛
تی ورجا شادی فراوانه،
تی راست دس جایم، خوشی یان تا ابد ایدامه داره.

بی گوناہ مرداگّ دوعا

داوود دوعا

۱ آی خوداوند، می دادخواهی ی گوش بوکون
و می ایجگره صدایّ توجه بوکون.

می دوعایّ گوش بوکون

کی می بی شیلہ پیلہ لبانّ جا بیرون آیه.

۲ تی حوضورّ جا مر حوکم بوکون؛

تی چومان، اینصاف امرأ فندرہ.

۳ تو می دیل ایمتحان بوکودی، شب می ورجا بمویی؛

مر ایمتحان بوکودی و هیچی نیافتی،

چونکی تصمیم بیگیتم می دیل و زوانِ امرأ گوناھی
نوگونم.

۴ ولی در موردِ آدمآن کردکارآن

تی لبآن کلامِ امرأ

مرِ ظالمِ آدمآن رأیانِ جا دور بدأشتم.

۵ می قدمآن تی رأیانِ دورون قایم ایسیدی؛

می پایآن لغزش نوخوردید.

۶ خودایا، تر دوخوانم، چونکی می جوابِ دیھی؛

می گبانِ بیشنو و گوش بوکون.

۷ تی عجیبِ موحبتِ نشانِ بدن،

تو کی تی راستِ دسِ امرأ

اوشانیِ کی تر پناه آوریدی، دوشمنآنِ دسِ جا نجات

دیھی.

۸ مرِ تی چومانِ نی نی مأنستن حفظ بوکون

و مرِ تی پر و بالِ جیر جیگا بدن،

۹ جهِ شرورِ آدمآنی کی خوییدی مرِ جهِ بین بیرید

و جهِ می دوشمنآنی کی می دورِ بیگیتیدی تا می جان

فیگیرید.

۱۰ اوشآن، خوشآنِ دیلانِ سنگِ دؤدیدی

و خوشآنِ زوانِ غرورِ امرأ گب زنیدی.

۱۱ می پا مالهیِ دونبالِ کودیدی و هسأ می دورِ بیگیتیدی؛

مرِ فندرستنِ دریدی کی مرِ زیمینِ سر تاؤدید.

۱۲ اوشآن، ایتا شیرِ مأنستن ایسیدی کی تیکه پاره کودنِ و آسیِ حرصِ زنه،

ایتا وحشی شیرِ مأنستن کی ایتا خلوتِ جیگا کمین

بوکوده دره.

۱۳ خوداوندأ، ویریز و اشانِ جُلو بئس و اشانِ بزیمین بزن؛

تی شمشیرِ امرأ می جانِ شرورِ آدمانِ دسِ جا خلاصِ
کون.

۱۴ آی خوداوند، تی دسانِ امرأ نجات بدنِ مرِ جہِ هَجورِ آدمانِ،
جہِ آ دُونیاِ مردومانی کی اوشانِ دیل و فیکرِ فقطِ زندگی
کودنِ هہ دُونیاِ دورونی ایسہ؛
جہِ مردومانی کی اوشانِ شکمانِ تی برکتِ زیمینیِ امرأ پورِ کونی
و صاحبِ زاکانِ زیادیِ یمِ بیدی،
و هو چیزی کی جہِ اشانِ مال و منالِ مانہ، اشانِ زاکانِ
فارسہ.

۱۵ ولی منِ پارساییِ امرأ تی رویِ فندرم
وختی یم کی بیدارِ بم، جہِ آ خاطر کی تی دیمِ فندرم،
سئرِ بم.

خوداوند می صخرہیہ

پیلہ رهبزِ وُاسی کی سرودِ خوآنانِ ہیدایتِ کونہ. داوودِ مزموور، خوداوندِ ختمتگوزار. داوودِ آ سرودِ او
وختی بخوآنندہ کی خوداوندِ اونِ تومامِ دوشمنانِ دسِ جا و شائولِ دسِ جا نجاتِ بدہ.

۱ آی خوداوند، می قوتی، ترِ دوسِ دأرم!
۲ خوداوند می صخرہیہ، می قلعهیہ، کسی کی مرِ نجاتِ دہہ؛
خوداوند می صخرہیہ کی اونِ پناہِ برم؛
اون می سپرِ ایسہ، می قوت کی مرِ نجاتِ دہہ و می
پیلہ قلعهیہ.

۳ خوداوند کی سزاواژِ ستایشِ کودنِ ایسہ، دوخوآنم
و می دوشمنانِ دسِ جا نجاتِ یافم.

۴ مرگِ لافندانِ می دورِ واپختہ بو،
و سیلِ آبانی کی نابودِ کونیدیِ مرِ فترکستید.
۵ موردہیانِ دُونیاِ خو لافندانِ امرأ می دورِ واپختہ بو
و مرگِ دامِ می چومانِ جُلُوِ نہہ بو.

۶ می سختی دورون خوداوند دوخوادم

و می خودا ورجا ایجگره بزم و کومک بنخواستم.
اون خو معبد جا می صدای بیشناوسته
و می فریاد کومک اون ورجا اون گوش فارسه.

۷ بازین زیمین بلرزسته و تکان بوخوردہ

کویان پایه بلرزہ دکفتید و حرکت بوکودید
چونکی خودای غیظ گیفته بو.

۸ اون دوماغ جا دود بوجور شویی،

اون دهن جا آتشی کی سوجانهیی بیرون بمو
و زغلانی کی سوجانهیی اون جا ول بیگفتید.

۹ آسمان و آشکافته و بیجیر بمو؛

ظولمات اون پا جیر نهه بو.

۱۰ فرشته سر بینیشته و پرواز بوکوده؛

باذ بالان سر سرعت امرأ پرواز بوکوده.

۱۱ خوره تاریکی دورون جیگا بده،

و تاریک ابران امرأ کی آب جا پوریدی

خوره خو دور و ور سایه بان چاکوده.

۱۲ جه او تابش نوری کی اون جلو نهه بو

ابراں جلو جلو را دکفتید

و اوشان جا تگرگ و ول بیگیفته آتش بیرون بمو.

۱۳ خوداوند آسمان جا گورخانه اوسه کوده،

خودای موتعال صدا، تگرگ و ول بیگیفته زغال امرأ بمو.

۱۴ اون، خو تیران اوسه کوده، دوشمنان فراری بده؛

رعد و برق تاوده و اوشان پریشان کوده.

۱۵ بازین دریا جولف جاجیگایان نمایان بوستید

و زیمین پایه آشکار بوسته

تی تشر و تی دوماغ باذ امرأ، ای خوداوند.

- ۱۶ خوداوند آسمانْ جاْ خو دسَ دراز كوده، مَر بيگيفته
و جَه جولفَ آبانْ ميان مَر بيرون باورده.
۱۷ مَر مي قودرتمند دوشمنْ دسَ جا نجات بده،
جَه اوشاني كي مي جا نيفرت داشتيدي،
چونكي مي جا قويتر بيد.
۱۸ او روزي كي بلا مَر فتر كسته بو، مي ضد ويريشتيدي
ولي خوداوند مي تكيه گاه بو.
۱۹ اون مَر بيرده ايتا خوروم جاجيگاه
و مَر نجات بده، چونكي مي جا راضي و خوشحال بو.

- ۲۰ خوداوند مي دوروستكاري و آسي، مَر پاداش فاده،
مي دسانْ پاكي و آسي مي دس مزد مَر فاده.
۲۱ چونكي خوداوند رايانْ دونبال بوشوم
و بدكاري و شرارتْ امرأ مي ديم مي خودا جا وانگردانتم.
۲۲ اونْ توما مَ حوكمان مي چومانْ جُلُو نهه بو
و اونْ دستورانْ جا نافرمانی نوکودم.
۲۳ خوداوند جُلُو بي عيب و نقص بوم
و مَر گوناھ جا دور بداشتم.
۲۴ خوداوند، مي دوروستكاري و آسي، مَر پاداش فاده
چونكي مي دسانْ پاكي ي بیده.

- ۲۵ وفادارْ آدمْ امرأ وفاداري كوني؛
بي عيبْ آدمْ مره، خودتْ كامل نيشان ديهي.
۲۶ پاكانْ امرأ، پاكي امرأ رفتار كوني،
ولي دورو آدما نْ امرأ زيكي مره رفتار كوني.
۲۷ چونكي تويي كي ستمكش قوم نجات ديهي
ولي مغرورْ آدمْ سر بيجير آوري.
۲۸ تويي كي مي چراغ روشن داري؛
يهوه، مي خودا، مي تاريخي ي روشن كونه.

۲۹ آی خودا، تی کومکْ امرأ لشکرانَ حملہ کونم؛
و تی یاری مرہ دیوارانْ جا پرم.

۳۰ ولی خودا رأ و روش کاملہ؛

خوداونڈ کلام خالصہ.

خودا، توماّم کسانى ره کی اون پناه بریدی،
ایتا سپرہ.

۳۱ چی کسی خودا ایسہ، غیر یھوہ؟

و چی کسی صخرہیہ، جز امی خودا؟

۳۲ خودایہ کی می کمر قوّتْ امرأ ڈوڈہ

و می رأہ کامل کونہ.

۳۳ می پای آھو پا مأنستن چاکونہ

و بولنڈ جاجیگایان مر بہ پا دارہ.

۳۴ می دسانَ جنگستنْ ره تعلیم دہہ

کی می بازویان برنجی کمان فاکشہ.

۳۵ آی خوداونڈ، تو تی سپر کی پیروزی آورہ مر فادہیی

و تی راست دس می پشتیان بو؛

تی فروتنی مر پیلہ دانہ چاکودہ.

۳۶ می پا جیر زیمین پھن کودی

کی می پا لیز نوخورہ.

۳۷ می دوشمنانَ دونبال کونم و اوشانَ فارسَم،

تا کی ہلاک نیبید، وأنگردم.

۳۸ اوشانَ جوری زیمین سر زنم کی نتانید ویریزید،

و می پا جیر کفیدی.

۳۹ تو جنگْ و آسی می کمر قوّتْ امرأ ڈوستی

و اوشانی کی می ضد ویریزیدی می پا جیر تاودی.

۴۰ تو کاری بوکودی کی می دوشمنان و اگر دید فرار بوکونید

و اوشانی کی می جا نیفرت دآریدی ہلاک کونم.

۴۱ ایجگره زیندی، کومک خوآییدی ولی هیکس نی یه کی اوشان نجات بده؛
خوداوند جا کومک خوآییدی، ولی اوشان جواب نده.
۴۲ من اوشان گرد و خاک مانستن سابم و باذ دس ایسپارم
و کوچه یان گیل چل مانستن بیرون فیشانم.

۴۳ تو مر مردومان دعوا مورافه جا خلاص کونی
و مر قومان سرور چاکونی
و مردومی کی نشناختیم مر ختمت کونیدی.
۴۴ هطوتا می صدای ایشناویدی، می جا ایطاعت کونیدی؛
بیگانه یان می جلو سر بیجیر اوریدی.
۴۵ اوشان خوشان روحیه دباختیدی
و ترس و لرز امرأ خوشان قلعه یان جا بیرون آیدی.

۴۶ خوداوند زنده یه! موتبارک ببه می صخره!
موتعال ببه خودایی کی مر نجات دهه!
۴۷ اون خودایی ایسه کی می اینتقام فیگیره
و قومان می پا جیر تاوده،
۴۸ و مر می دوشمنان دس جا خلاص کونه.
رأس رأسی، آی خوداوند، جه اوشانی کی می ضد
ویریزیدی، مر سربولند کونی
و ظالم مرداک دس جا نجات دیهی.
۴۹ هن و آسی، آی خوداوند، تر قومان میانی ستایش کونم
و تی نام و آسی سرود خوانم.
۵۰ خودا خو پادشای پيله پیروزی یان بخشه
و خو مسح بوبوسته ی موحبت کونه،
داوود و اون نسل تا ابد.

خوداوند شريعت كامل ايسه

پيله رهبرِ وِاسی کی سرودِ خوآنانِ هیدایت کونه. داوودِ مزموور.

۱۹

- ۱ آسمانِ خودا جلالِ جا گب زنه
و فلک، اونِ دسِ کارانِ جا گه.
- ۲ همه تا روزانِ کلامِ اوسه کونه
و همه تا شبانِ دانستنِ اعلامِ کونه.
- ۳ با آنکی نه گبی زنیدی، نه کلامی
و هیکسم اوشانِ صدایِ نیشناوه،
- ۴ ولی اوشانِ آوازِ تومامی زیمینِ سر پخش به
و اوشانِ کلامِ زیمینِ چار طرفِ فارسه.
- پيله دانه چادرِ آسمانِ جور خورشیدِ ره بپا بوکوده
۵ و خورشید، تازه دامادِ مانستنِ خو حجله جا بیرون آیه،
ایتا پالوانِ مانستنِ شادی امرأ میدانِ دورون دووه.
- ۶ جه ایطرفِ آسمانِ ویریزه
و خورایِ دونبالِ کونه ایطرفِ دیگر شه؛
اونِ گرما همه چیِ فارسه.

۷ خوداوند شريعت کامله

و جانِ تازه کونه.

خوداوند شهادتانِ امین ايسیدی

و نادانِ آدمانِ فامِ یاد دهه.

۸ خوداوند حوكمانِ دوروسته

و ديلِ شاد کونه.

خوداوند دستورانِ پاکه

و چومانِ روشن کونه.

۹ خوداوند جا حيساب بردنِ پاک ايسه

تا ابد و هميشگی.

خوداوند قانونانِ حقه

و همه تانِ اوشانِ عیدالتِ امرأییدی.

۱۰ طلا جا خیلی ویشتر ارزش دأره،
 حتی ایتا عالمه خالص زر جا؛
 غسل جا شیرین تره،
 حتی جہ غسلی کی شانہ جا تُگہ کونہ.
 ۱۱ تی ختمتگوزار اوشان جا یاد گیره
 هر کی یم اوشان جا ایطاعت کونہ، پیلہ پاداش فیگیره.

۱۲ کیسه کی بتأنه خو اشتباهیان تشخیص بده؟
 آی خوداوند، مر می نأسته بو گونایان جا آزاد کون!
 ۱۳ هطویم تی ختمتگوزار، دانسته بو گونایان جا دور بدأر،
 ونأل کی اوشان مر فرمان بدید!
 بآزین بی عیب بم
 و دوز جہ پیلہ سرکشی.

۱۴ گبانی کی می دهن جا بیرون آیه و فیکرانی کی جہ می دیل آیه
 تر خوش بآیه،
 آی خوداوند، کی می صخرهیی و مر نجات دیهی.

خوداوند ایتتخاب بو بوسته پادشا پیروزی

پیلہ رهبر و آسی کی سرود خوانان هیدایت کونہ. داوود مزمور.

۱ خوداوند سخت روزان دورون تی جواب بده!
 یعقوب خودا نام، تی جا موحافظت بوکونہ.
 ۲ ببه کی خو قدس جا تره کومک اوسه کونہ
 و کوه صهیون جا تر حمایت بوکونہ!
 ۳ تومام تی پیش کشی یان به یاد باوره
 هطویم تومام قوربانی یانی کی و آستی بسوجانی قوبیل
 بوکونہ. سیلاه
 ۴ تی دیل ناجه تی تر فاده
 و تومام تی نقشه یان به انجام فارسانه.

۵ تی نجاتِ وأسی شادی امرأ آواز بخوانیم
و امی پرچمانِ امی خودا نامِ مره بوجور ببریم.
خوداوند تومام او چیزانی کی اون جا درخوآست بوکودی تر فآده!

۶ هسأ بفأمستم، کی خوداوند خو مسح بو بوسته پادشای نجات دهه؛
خو موقدس آسمان جا اون جواب دهه
خو راست دس قووت امرأ کی نجات دهه.
۷ آشان، به خوشان ارا به یان گولاز کونیدی و اوشان به خوشان اسبان،
ولی آمان امی خودا یهوه نام دوخوانیمی!
۸ اوشان زانو زینیدی و کفیدی
ولی آمان ویریزی می و بپا ایسی می.

۹ آی خوداوند، پادشای نجات بدن!
روزی کی تر دوخوانیمی، امی جواب بدن!

پادشا خودا قووت امرأ شادی کونه

پيله رهبرِ وأسی کی سرود خوآنان هیدایت کونه. داوود مزموور.

۱ آی خوداوند، تی قووتِ وأسی پادشا شادی کونه،
و تی نجاتِ وأسی چقدر ذوق کونه.

۲ تو اون دیلِ ناجه ای فآده یی
و اون زوانِ خوآهش اون جا دریغ نوکودی. سیلاه
۳ چونکی خوروم برکتانِ امرأ اون مولات کونی
و ایتا تاج جه خالص طلا اون سر نیهی.
۴ تی جا زندگی بخوآسته و اون فآده یی،
هطویم عمر دراز و همیشگی امرأ.
۵ تی نجاتِ وأسی یه کی اون جلال پيله دانیه.
اون شکوه و عظمت ببخشه یی.
۶ رأسِ رأسی کی همیشگی برکتان اون فآده یی
و تی حوضورِ شادیِ وأسی اون خوشحال کودی.

۷ چہ کی پادشا، خوداوند توکل کونہ؛
و خودای موعال موحت و اسی قایم خو جا سر ایسه.

۸ آی خوداوند، تی دس امرأ توما تی دوشمنان یافی؛
تی راست دس به تی بدخوایان فارسہ.

۹ او وختی کی بایی،

اوشان آتش تنور مانستن چاکونی.

خوداوند، خو غیظ امرأ اوشان فورہ

و آتش اوشان سوجانہ و جہ بین برہ.

۱۰ اوشان نسل، جہ زیمین سر اوسانی

و اوشان زاکان جہ بنی آدم میان.

۱۱ با انکی تی ضد بد نقشہ یان بکشید

و توطئہ بوکونید، موفق نیبیدی.

۱۲ او وختی کی تی کمان فاکشی و اوشان طرف نیشانہ گیری،

اوشان وادار کونی کی واگردید.

۱۳ آی خوداوند، تی قوت و اسی موعال بوبو!

تی قودرت و عظمت و اسی ترہ سرود خوانیم و تر

ستایش کونیم.

چہ مر تنہا بنہیی؟

پیلہ رهبز و اسی کی سرود خوانان ہیدایت کونہ. «صَبَّ سَرَّ آھو» آھنگ امرأ. داوود مزموور.

۱ آی خودا، می خودا، چہ مر تنہا بنہیی

دور ایسہیی و مر نجات ندی و می ایجگرہ صدای

نیشناوی؟

۲ آی می خودا، روز ایجگرہ زنم، تر دوخوانم ولی جواب ندی؛

شبانم ہطو و ہی ذرہ ساکیت نبم.

۳ ولی تو قدوس ایسی،

ایسرائیل حمد و ستایش تره ایتا تخت مأنستن ایسه کی
اون سر نیشته یی.

۴ امی پئران تر توکل بوکودیدی
هطویه، تر توکل بوکودید، و تو آشان نجات بده یی.
۵ تی ورجا فریاد بزه ییدی و خلاص بوستید؛
تر توکل بوکودید و شرمندہ نوبوستید.

۶ ولی هچین ایتا کلم مأنم، اینسان نی یم!
آدمان مر عار دانیدی و قوم مر کوچیک کونه.
۷ هر کی مر دینه، رخشن گیره؛
مر طعنه زنیدی و خوشان سر تکان دیهیدی و گیدی:
۸ «خوداوند توکل دأره،
پس وهل خودا اون خلاص کونه!
خودا اون نجات بده، چره کی فیکر کونه، خودا اون جا راضی یه.»

۹ ولی تو مر می ماژ شکم جا بیرون باوردی،
و جه او وختانی کی شیرخور زای بوم، می پوشت و پناه
بی.

۱۰ جه وختی کی بدونیا بموم، تر بیسپردہ بوبوستم؛
جه او وختی کی می ماژ شکم جا فارغ بوستم، تو می
خودا بی.

۱۱ می جا دور نوا ایسن،
چونکی سختی یان فارسئن دریدی
و کسی نیسه کی کومک بوکونه.

۱۲ خیلی نر گابان مأنستن می دور بیگفته دریدی،
«باشان» کل ورزایان مر محاصره بوکودید.
۱۳ خوشان دهن می طرف واز کودیدی،
درنده شیران مأنستن کی نعره زنیدی.

۱۴ آب مأنستن فوؤستم،
 و توماّم می خاشان کس کس جا سیوا بوبوستید.
 می دیل موّم مأنستن
 می اندرون میانی آب بوسته.
 ۱۵ می زور و قوّت ایتا تیکه سفال مأنستن خوشک بوسته؛
 می زوان می نکتال بچسبسته؛
 مر مرگ خاک سر بنه یی.

۱۶ سکأن مأنستن مر دورّه کودیدی؛
 خیلی شروز آدمان می دور حلقه بزه ییدی؛
 می دس و پای سولاخ کودیدی.
 ۱۷ تانم توماّم می جان خاشان بیشمارم.
 اوشان خیره بوستیدی و مر فندرستن دریدی.
 ۱۸ می لیبسان خوشان میان سام بوکودید
 و اوشان و اسی قرعه تاوده ییدی.

۱۹ ولی تو، آی خوداوند، می جا دور نوأ ایسن.
 تو کی می قوّتی، هر چی زودتر مر کومک بوکون!
 ۲۰ می جان شمشیر جا خلاص کون
 و می زندگی ی جه سکأن دس!
 ۲۱ مر شیر دهن جا نجات بدن؛
 و وحشی گابان شاخان میان به می داد فارس!

۲۲ تی نام می خأخور و براران ره اعلام کونم؛
 هو جایی کی ایسه ییدی، تر ستایش کونم.
 ۲۳ آی کسانی کی خوداوند جا ترس و ایحترام دأریدی، اون ستایش بوکونید!
 تومامی یعقوب نسلان، خودا نام جلال بدید!
 آی تومامی اسرائیل نسلان، اون جا حساب ببرید!
 ۲۴ چره کی اون مظلوم مظلومیت خوار و کوچیک بحیساب نأورده

و خو دیم اوڻ جا قایم نوکودہ،
بلکی اوڻ کومک ایجگرہ صدایٰ بیشناوستہ.

۲۵ پیلہ جماعت دورون تی خوروم کاراڻ و اسی تر ستایش کونم؛
او کسانئی ورجا کی تی جا حساب بریدی، می نذران
فادم.

۲۶ فقیران غذا خوریدی و ستر بیدی؛
اوشانی کی خودا دونبال گردیدی اوڻ ستایش کونید.
شیمی دیلان زندہ بمأنہ تا ابد!

۲۷ زیمین چار طرف مردومان، خوداوند بہ یاد دأریدی
و اوڻ ورجا و اگرید.

تومام قومان طایفہ یان تی ورجا سوجده کونیدی.

۲۸ چونکی پادشایی خودا شینہ؛
و اونہ کی قومان فرمان دہہ.

۲۹ تومام اوشانی یم کی مال و منال دأریدی، غذا خوریدی و سوجده کونیدی؛
همہ تان اوشانی کی بازین خاک جیر شیدی، اوڻ جلو
زانو زیدی،

او کسانئی کی نتانیدی خوشان زندہ بدأرید.

۳۰ نسلانی کی آیدی اوڻ ختمت کونیدی؛

و اوشانی کی بازین آیدی خوداوند جا خبر دیہید.

۳۱ و اوشان، قومی کی ہنوز بدونیا نموییدی، خودا عیدالت اعلام کونیدی
و گیدی کی اون، ا کاران بوکودہ.

خوداوند می شبانہ

داوود مزمور

۱ خوداوند می شبانہ؛

ہیچی موحاج نم.

۲ سبز علفزاران میانی مر خوشانہ؛

آرام آبان ورجا مر ہیدایت کونہ.

۳ می جان تازہ کونہ
و خو نام و آسی*
مر راست رأیان دورون ہیدایت کونہ.

۴ وختی یم تنگ درہ طولمات جا دوآرم،
بدی جا نترسم، چرہ کی تو می امرأ ایسہ یی.
تی عصا و چوبدسی مر قوت دیل دھیدی.

۵ می دوشمنان چومان جلو مرہ سفرہ وشانی،
می سر روغن و آسنی
و می جام پور کونی.
۶ رأس رأسی تومام می ایام عمر تی خبی یان و موحبت می امرأ ایسہ
منم آی خوداوند، تی خانہ دورونی ایسم تا کی می سر
زندہ یہ.

پیلہ پادشا

داوود مزموور

۲۴
۱ زمین و تومام چیزانی کی اون میان نہہ،
خوداوند شینہ.
دونیا و ہر کی اون دورون زندگی کونہ.
۲ چرہ کی خودا اون پاکاران دریایان رو قایم چاکودہ،
و اون آبان سر بپا بوکودہ.

۳ کی ایسہ کی خوداوند کوه جور بایہ؟
کیسہ کی اون موقدس جاجیگاہ سر بسہ؟
۴ او کسی کی اون دس و دیل پاک بیہ
کی باطیل چیزان او میدوار نیہ
و قسم دو رُغ نوخوره.

* ۳:۲۳ زبان عبری دورون، ا کلمہ کی امان اون «نام» ترجمہ بوکودیم معنی گسترده تری دارہ، ویشتر شخصیت و صفت معنی دہہ.

۵ اون خو برکت خوداونڈ جا فیگیره
و عیدالت، جہ خودایی کی اون نجات دہہ.
۶ اٹوی ایسیدی مردومانی کی خودا دونبال گردیدی
کی تی دونبال گردیدی تا تی روی بیدینید، آی یعقوب
خودا. سیلاہ

۷ آی دروازہ یان، شیمی سر راست کونید!
آی قدیمی دران، شیمی پا سر بسید
کی شاہ جلال بودورون بایہ!
۸ آ شاہ جلال کی ایسہ؟
خوداونڈ قوی و دیلاور،
خوداوندی کی جنگ دورون دیلاورہ!
۹ آی دروازہ یان، شیمی سر راست کونید!
آی قدیمی دران، شیمی پا سر بسید کی شاہ جلال بایہ
بودورون!
۱۰ آ پادشا جلال کی ایسہ؟
لشکران خوداونڈ،
اون، شاہ جلالہ! سیلاہ.

دوعا، ہدایت و موحافظت و اسی

داوود مزمور

۱ آی خوداونڈ، می جان و وجود بہ تی طرف دارم.
۲ خودایا، تر توکل دارم؛
پس ونال شرمندہ بیم
و می دوشمنان خوشان رہ می جُلو گولاز بوکونید.
۳ رأس راسی کسی کی تی رافا ایسہ
ہیوخت خجالت زدہ نیہ؛
او کسانی خجالت زدہ بیدی کی
بیخودی خیانت کونیدی.

۴ آی خوداوند، تی رایان مَر نیشان بدن،
و تی رأ و روشن مَر یاد بدن!

۵ مَر تی راستی دورون هیدایت بوکون و مَر یاد بدن
چونکی تو می خودا ایسی کی مَر نجات دیهی؛
توما مَر روز تی رافا ایسم!

۶ آی خوداوند، تی رحمت و موحبت تر جَه خاطر نشه،
چونکی جَه ازل اوشان نَهه بید.

۷ گونایانی یی کی جوانی وخت بوکودم بخاطر ناوَر
و هَطویم می نافرمانی یان!
تی موحبتِ امرأ مَر بخاطر باوَر،
تی نیکویی و آسی، آی خوداوند.

۸ خوداوند نیکو و راست ایسه؛

هَن و آسی خو رأی گوم رایان نیشان دهه.

۹ اون، فروتنِ آدمان عیدالت رأ دورون هیدایت کونه
و خو رأ و روشن اوشان یاد دهه.

۱۰ خوداوند همه تا رایان، موحبت و وفا ایسه،

اوشانی ره کی خوداوند عهد و پیمان و حوکمان حفظ
کونیدی.

۱۱ آی خوداوند، تی نام و آسی می گونای ببخش،
اگه چی پيله دانه ایسه.

۱۲ کی ایسه کی خوداوند جا حساب بیره؟

بازین خوداوند خو اینتخاب بوکوده رأی، اون نیشان دهه.

۱۳ اون جان و وجود همیشه نیکویی امرأ مانه
و اون نسل زیمین وارث به.

۱۴ خوداوند محرم اسرار کسان ایسه کی اون جا حساب بریدی؛
و خو عهد و پیمان اوشان نیشان دهه.

۱۵ می چومان همیشه خوداوند فندرہ،
چونکی اونه کی می پای دام جا آزاد کونه.

۱۶ آی خوداوند، مر فندر و لطف بوکون
چونکی بی کس و ستم بیده ایسم.

۱۷ می دیل تنگی یان زیاد بوستید؛

مر می سختی یان جا آزاد کون!

۱۸ می رنج و ستم کشن بیدین

و تومام می گونایان ببخش.

۱۹ می دوشمنان بیدین کی چقدر زیاد بوستید

و چوطو خشونت امرأ می جا کینه دأرید.

۲۰ می جان موحافظت بوکون و مر نجات بدن!

ونال خجالت زده بیم

چره کی تر پناه بأوردم.

۲۱ بیه کی می صداقت و دوروستی می جا موحافظت بوکونید،

چونکی من تی رافا ایسم.

۲۲ آی خودا، بنی اسرائیل تومام اوشان سختی یان جا نجات بدن.

ایتا دوروستکار آدم دعا

داوود مزموور

۱ آی خوداوند، می دوروستکاری و آسی به می داد فارس،

چره کی می راستی و دوروستی امرأ قدم اوسادم

و بدون آن کی لغزش بوخورم تر، آی خوداوند، توکل بوکودم.

۲ خوداوندأ، مر ایمتحان و آزمایش بوکون؛

می دیل و فیکر تصفیہ بوکون.

۳ چره کی تی موحبت می چومان جلو دارم

و همیشه تی وفاداری سایه جیر قدم اوسانم.

۴ دغلباز آدماں امرأ نشست و برخاست نوکونم
و دورو آدماں امرأ شوئون و امون نوکونم.

۵ بدکار مردوماں جا بیزارم
و شروران امرأ بینیش ویریز نوکونم.

۶ می دساں شورم کی می بی گونای نیشان بدم،

و تی قوربانگاہ، آی خوداوند، زیارت کونم

۷ کی شوکرگزاری آواز به گوش فارساںم

و توماں تی عجیب کاراں واگویا بوکونم.

۸ آی خوداوند، تی خانه جاجیگای دوس دآرم،

او جاجیگایی کی تی جلال اویہ ساکنہ.

۹ او وختانی کی گوناہکاراں جان فیگینفتن دری، می جان فنگیر

هطویم می زندگی مردومانی امرأ کی خون فوکونیدی،

۱۰ کی اوشاں دساں دورون ناجوز نقشہیان نہہ

و اوشاں راست دس رشوہ فادن جا پورہ.

۱۱ می زندگی کودن بی عیب و ایرادہ؛

مر لطف بوکون و نجات بدن.

۱۲ می پا صاف جاجیگاہ سر نہہ؛

پیلہ جمعیت دورون خوداوند موتبارک اعلام کونم.

دوعا کودن شوکرگزاری رہ

داوود مزمور

۱ خوداوند می نور و نجاتہ؛

کی جا بترسم؟

خوداوند می جان پناہہ؛

کی جا وستی وحشت بدآرم؟

۲ وختی شروز آدماں مر هوجوم اوریدی، کی می جان گوشت بوخورید،

می دوشمنان و بد خوایان،
 اوشانیدی کی لغزش خوریدی و کفیدی.
 ۳ اگہ ایتا لشکر ایتا جا جم بہ کی می امرأ بجنگہ،
 می دیل ترس دنکفہ؛
 اگہ می ضد جنگ بپا بوکونید
 ہو جنگ دورون می دیل قورصہ.

۴ ایچی خوداونڈ جا بخوآستم
 و اون دونبال ایسم
 کی تو مام می عمر روزان
 خوداونڈ خانہ دورون ساکن بیم،
 تا کی خوداونڈ قشنگی ی چوم بودوجم
 و اون معبد دورون می جواب و امجم.

۵ چونکی روز بلا دورون
 مر خو سایبان جیر جیگا دہہ
 و خو خیمہ دورون مر قائم کونہ
 و صخرہ رو مر بولند جاجیگاہ سر نہہ.
 ۶ او وخت می دوشمنان ورجا کی مر دورہ کونیدی
 سربولند بم؛

و ایجگرہ و شادی امرأ خوداونڈ خیمہ دورون قوربانی فادم
 و اون رہ سرود خوانم و ستایش کونم.

۷ آی خوداونڈ، وختی تر دوخوانم می صدای گوش بوکون؛
 مر لطف بوکون و می جواب فادن.

۸ آی دیل، خوداونڈ تر بوگفتہ: «می رو دئن و آسی ایشتیاق بدار!»
 خوداونڈا، ایشتیاق دارم تی روی بیدینم.

۹ آی تو کی می یار و یاور بی،
 تی روی می جا نوا جیگا دئن،

و تی ختمتگوزار غیظَ امرأَ تی جا دورَ نوأَ کودن؛
 آی خودایی کی مرَ نجات دیهی،
 تی دیم می جا وآنگردن و مرَ ترکَ نوکون.
 ۱۰ اگه چی می پئر و مار مرَ ترکَ کونید،
 خودا مرَ قوبیل کونه.

۱۱ آی خوداوند، تی رأ و روشَ مرَ یاد بدن،
 می دوشمنانَ و آسی، مرَ صافَ جا دورون هیدایت
 بوکون.

۱۲ مرَ می دوشمنانَ دس تسلیم نوأَ کودن،
 چره کی دورُغگو شاهدانی کی ظلم و ستمَ امرأَ مرَ
 ترسانیدی،
 می ضد ویریشتید.

۱۳ ولی من ایطمینانَ دارم کی خوداوند نیکویی ی
 زندہ یانَ دنیا دورون دینم.
 ۱۴ خوداوند رافا بئس؛
 قوی بوبو و تی دیلم قورص ببہ؛
 هطویه، خوداوند رافا بئس!

خوداوند می قوت و می سپره

داوودَ مزموور

۱ آی خوداوند، تو کی می صخره ایسی، تر دوخوانم
 وختی گب زنم، تی گوشَ نوأَ گیفتن.
 چره کی اگه می دوعای جواب ندی،
 کساننی مانستن بم کی گیلَ جیر شیدی.
 ۲ وختی تی جا کومک خوایم،
 و می دسانَ تی قدس الاقداسَ* طرف درازَ کونم،
 می ایلتماس ایجگره ی گوش بوکون.

۲۸

۳ مَر شَرُورِ آدَمَانْ اَمْرًا مَحْكُومِ نُوكون،
 اوشَانِي كِي هَميشه شَرارت كُونيدي؛
 كِي خوشَانْ هَمساده يَانْ اَمْرًا جِهْ صِلح و صفا دم زَنيدي
 ولى بدي اوشَانْ دِيَلْ دُورون نَهه.
 ۴ اوشَانْ كَرْدكارَانْ و شَرارتِ و اَسِي، اوشَانْ جَزايِ فَاَدَن
 هَطُويمِ جِهْ خَاَطِرْ اوشَانْ شَرُورِ كارَانْ، اوشَانْ جَزايِ فَاَدَن
 و مَوجازات بُوكون.
 ۵ جِهْ اَخَاَطِرِ كِي خُوداوندِ كارَانْ مَحَلِ نُوكونيدي،
 و هَطُويمِ اُونْ دَسْ كارَانْ،
 پَس خُودا اوشَانْ جِهْ بِيِنِ بره
 و هِيوخت دِه اوشَانْ وِينِرِيزَانَه.

۶ مَوتبارك بيه خُوداوند
 چُونكي مِي ايلتماس ايجگره يِ گوش بُوكونده.
 ۷ خُوداوند مِي قَوّت و مِي سِپره،
 مِي دِيَلِ اُونْ تُوكلِ دَاَرِه و اُونْ جَا ياري فيگيفتم.
 مِي دِيَلِ شادي جَا پوره
 و سَرُوذِ اَمْرًا اُونْ ستايش كُونم.

۸ خُوداوند، خُو قَوْمِ قَوّته
 و خُو مَسحِ بُو بوسته پادشا رِه قلعه يِ نجات.
 ۹ اِي خُوداوند، تِي قَوْمِ نجات بدن و تِي ارث و ميراثِ موبارك بفرما؛
 اَشَانْ رِه شَبانِ بُو بُو و تا اَبَدِ به چانِ* سَر بِنه و بِيَر.

خُوداوندِ عَظْمَتِ اَعلامِ بُوكونيد

داوودِ دُوعا

۱ اِي فرشته يَانْ، خُوداوندِ ستايش بُوكونيد.
 اَعلامِ بُوكونيد كِي جلال و قَوّت، خُوداوندِ شِيِنه.

۲۹

۲ خوداوند نام جلال ستایش بوکونید!
خوداوند، اون شکوه و قدوسیت و اسی پرستش بوکونید!

۳ خوداوند صدا، دریا آبان رو به گوش فارسه؛

خودای جلال صدا، گورخانه مانسته،

خوداوندی کی ایتا عالمه دریا آبان رو حوضور داره!

۴ خوداوند صدا پور جه قوته؛

اون صدا پور جه شکوهه.

۵ خوداوند صدا سدر داران ایشکنه؛

خوداوند، لبنان سدر داران نابود کونه.

۶ خوداوند کاری کونه کی لبنان ایتا گوساله مانستن واز واز بوکونه

و «سیریون» کوه ایتا جوان گاب مانستن.

۷ خوداوند صدا، آتشی تیران اوسه کونه.

۸ خوداوند صدا دشت و بیابان لرزانه؛

خوداوند، قادیان بیابان به لرزه تاوده.

۹ خوداوند صدا، پسته کوهی دار و درختان لرزانه

و جنگلان بی ولگ کونه.

اون معبد دورون همه تان فریاد زیندی: «جلال!».

۱۰ خوداوند، طوفانی آب جور نیسته،

خوداوند نیسته، اون، پادشا ایسه تا ابد.

۱۱ بیه کی خوداوند خو قوم قوت بیخشه؛

بیه کی خو قوم سلامتی امرأ برکت فاده.

خروس خوانان وخت، شادی و خوشحالی فارسه

داوود مزمور. ایتا سرود او زماتی کی معبد خوداوند ره وقف بوکودید.

۱ ای خوداوند، تر ستایش کونم،

چونکی مر جولف جیگا جا بوجور فاکشهیی،

و وناشتی می دوشمنان می شکستِ و آسی شادی
بوکونید.

۲ آی یهوه، می خودا، تی ورجا کومکِ و آسی ایجگره بزم
و مر شفا بدیی.

۳ خوداوندأ، تو می جانِ مورده یانِ دونیا جا بیرون فاکشهیی؛
من گیلِ جیر شوئون دوبوم ولی مر زنده بدأشتی.

۴ آی توما کسانی کی خودتان به خوداوند بیسپردیدی، اون ره سرود بخوانید؛
اون قدوس نام ستایش بوکونید!

۵ چونکی اون غیظ ایتا لحظه یه،
ولی اون لطف تا آخر اینسانان عمر، اوشان امرایه.
ایتا شب مومکنه گریه زاری امرأ بوگذره،
ولی صب سر شادی خو دیم نیشان دهه.

۶ ولی من، می خاطر جمعی امرأ بوگفتم:
«هیوخت تکان نوخورم.»

۷ آی خوداوند، او وختی کی تو مر لطف بوکودی،
مر ایتا کوه مانستن قورص و قایم بدأشتی.
ولی وختی تی دیم جیگا بدیی،
می دیل ترس دکفته.

۸ آی خوداوند، تر دوخوانم؛
تی جا، آی سرور، رحمت خوایم.
۹ «می مردن و می گیلِ جیر شوئون
چی بدرد خوره؟

ینی خاک تر ستایش کونه؟

و تی وفاداری جا خبر دهه؟

۱۰ خوداوندأ، گوش بدن و مر لطف بوکون؛

آی خوداوند، می یار و یاور بوبو!

۱۱ تو کاری بوکودی کی بجائی گریه زاری، رقص بوکونم؛
 می عزاداری لیباس می تن جا بیرون باوردی
 و شادی امرأ مر بیوشانهیی،
 ۱۲ هنّ و آسی می دیل و وجود امرأ تره سرود بخوانم و ساکیت نیسم.
 آی یهوه، می خودا، تر تا ابد شوکر کونم!

دوعا کودن، دوشمنان دس جا خلاص بوستن و آسی

پیلہ رهبر و آسی کی سرود خوانان هیدایت کونہ. داوود مزموور.

۱ آی خوداوند، تر پناه باوردم،
 ونال هیوخت خجالت زده بیم.
 تی عیدالت و آسی مر خلاص کون.
 ۲ می گب گوش بدن،
 هر چی زودتر می نجات و آسی بیا؛
 می امنیت و آسی صخره بوبو
 و ایتا قایم قلعه کی مر نجات بدی.

۳ رأس آسی کی می صخره و قلعه تویی،
 پس تی نام و آسی مر هیدایت و رهبری بوکون.
 ۴ مر جہ او دامی کی می رأ دورون جیگا بدہییدی بیرون باور،
 چره کی تو می پوشت و پناهی.
 ۵ می روح تی دس ایسپارم،
 تو مره فدیہ فادہیی، آی یهوه، خودایی کی امین ایسی.

۶ من جہ اوشانی کی بی ارزشن بتان پرستش کونیدی، نیفرت دارم؛
 من، می خودای توکل دارم.
 ۷ تی موحبت و آسی شادی و خوشحالی کونم،
 چونکی می موصیبتان بیدہیی
 و جہ سختی یانی کی می جان بدرد باورده، وأخبری.
 ۸ مر دوشمن دس نیسپاردی

بلکی ایتا خوروم جاجیگاه سر بپا بدآشتی.

۹ آی خوداوند، مَر لطف بوکون،
 چونکی تنگنا دورونی ایسم؛
 می چومان غم و غورصه جا ضعیف بوستید،
 و هطویم می جان و بدن،
 ۱۰ چره کی می زندگانی، غم و غورصه و آسی بسر بمو،
 و هطویم سالانی کی درد و ناله دارم.
 می گونایان و آسی قوتی مره نمأنسته،
 می خاشان پوچ بوستید.

۱۱ تومام می دوشمنان ورجا روسوا و سربجیر بوبوستم
 و هطویم ویشتر می همساده یان ورجا.
 می رفقان می جا ترس و وحشت داریدی؛
 هر کی مَر بیرون دینه می جا دوری کونه.
 ۱۲ ایتا مُرده مأنستن جه خاطر شوم؛
 بوبوستم ایتا بشکفته کوزه مأنستن.
 ۱۳ چونکی ایفترای خیلی یان جا ایشناوم
 و جه هر طرف ترس و وحشت نهه؛
 همدیگر امرأ نقشه کشیدی
 و قصد کوشتن مَر داریدی.

۱۴ ولی من تر توکل دارمه، آی خوداوند
 و گم: «تو می خودایی.»
 ۱۵ می وخت و زمان تی دس دورون نهه؛
 مَر می دوشمنان دس جا، و جه اوشانی کی مَر آزار
 رسانیدی، خلاص کون.
 ۱۶ تی دیم نور تی خدمتگوزار سر روشن کون
 و تی موحبت دورون مَر نجات بدن.

۱۷ آی خوداوند، ونال خجالت زده بیم،
چونکی تر دوخوانم؛

بیه کی شرور آدمان خجالت زده ببید
و جهندم بیشید خاموش بید.

۱۸ بیه کی اوشان لبان کی دوزغ گه دؤسته بیه
کی غرور و تهمت امرأ دوروستکار آدمان ضد گولاز
کونیدی.

۱۹ چقدر زیاده تی نیکویی
کی اوشان ره کی تی جا حساب بریدی تلنبار کودی،
او نیکویی کی فادی اوشان ره کی تر پناه
بأوردیدی

و آدمان چومان جُلُو بجا اوری.

۲۰ آدمان بد نقشه یان و آسی

اوشان تی قایم کوده جیگا دورون، او جایی کی تو
ایسه یی، جیگا دیهی؛

اوشان زخم زوان و آسی

تی خیمه دورون محافظت کونی.

۲۱ موتبارک بیه خوداوند

چونکی خو موحبت ایجوری عجیب و عظیم مر آشکار
کوده

او وختی کی ایتا شهر دورون دوشمن مر محاصره
بوکوده بو.

۲۲ ولی من ترس و هول امرأ بوگفتم:

«خودایا، تی چومان جا دکفتم!» ولی بازین کی تی

جا کومک بخواستم، می ایجگره ایلتماس

بیشناوستی.

۲۳ آی توماّم کسانى کى شمَر به خودا بیسپردیدی
اون دوس بدأرید!
خوداوند، خودش وفاداران حفظ کونه،
ولى مغروز آدمآن توماّم کردکارآن جزای فآده.
۲۴ قوی بیید، شیمی دیلم قورص بدأرید؛
آی توماّم کسانى کى خوداوند رافا ایسه بیید!

گونایان بخشیده بوستن امره شادی آورہ

داوود قصیده، یاد دئن و آسى

۱ خوشا بحال کسی کى اون نافرمانی بخشیده بو بوسته
و اون گوناہ پوشیده بو بوسته. **۳۲**
۲ خوشا بحال کسی کى خوداوند اون گونای بحیساب نآورہ،
و مکر و حیلہ اون روخ میان ننه.

۳ وختی ساکیت ایسه بوم،
کراً جہ بین شوئون دوبوم
جہ آ خاطر کى توماّم روز جہ دیل ایجگرہ زه بییم.
۴ چونکی تی دسان شبنده روز می سر نهہ بو و مر تنبیه کودن دیبی؛
جوری بو بوسته بوم کى
توماّم می وجود خوشک بوسته بو
تابستان گرما مانستن. سیلاه*

۵ بازین می گونای تی ورجا ایعتراف بوکودم
و می کردکارآن تی ورجا جیگا ندم
و بوگفتم: «می سرکشی ی خوداوند ورجا ایعتراف کونم.»
بازین تونم می گونای ببخشه یی. سیلاه

* ۴:۳۲ هطو کى دانیمی، توماّم مزامیر بصورت شعر یا سرود بینویشته بو بوستیدی و کلمه ی «سیلاه» زبان عبری دورون
احتمالا به معنی ایتا مکث سازان موسیقی و آسى موقع اجرای سرود بو.

۶ هَنَ وَاَسَىٰ هَمَّهٔ تَا كَسَاۤنِي كِي هَمِيْشَهٔ تِي جَا پِيروِي كُونِيْدِي
 وَاَسْتِي تَا اَو زَمَاتِي كِي وَخْت دَاۤرِيْدِي تِي وَرَجَا دُوْعَا بُو كُونِيْدِي؛
 هَر چَقْدَم سِيْل و طُوْفَان بَايَهٔ
 هِيچ بِلَايِي اَوْشَاۤنَ فَنَّرَسَهٔ.
 ۷ تُو مِي پَنَاهْگَاھِي،
 مَرَّ سَخْتِي جَا حَفْظ كُونِي
 و مَرَّ فَرِيَاذَ نَجَاتٍ مَرَهٔ دُوْرَهٔ كُونِي. سِيْلَاه

۸ خُوْدَاوَنَد فَرْمَايَهٔ: «تَر دَانَايِي فَاۤدَم و هُو رَاھِي كِي وَاَسْتِي بِيْشِي تَر هِيْدَايْت كُوْنَم،
 هَطُوِيِي كِي مِي چُوْمَان تَر فَنْدَرَهٔ، تَر نَصِيْحْت كُوْنَم.
 ۹ اَسْب و قَاطِرَ مَانَسْتَن بِي فَاۤم نُوَا بُوْسْتَن
 كِي اَوْشَاۤنَ مَهَار كُوْدَنَ وَاَسِي، اَوْشَاۤنَ دَهْنِ اَفْسَار دُوْدِيْدِي
 وَاَكْرَنَهٔ تِي وَرَجَا نَايِيْدِي.»

۱۰ شَرُوْرَ اَدْمَانَ غَم و غُوْرَصَهٔ زِيَاَدَهٔ
 وَلِي اَوْشَاۤنِي كِي خُوْدَاوَنَدَ تُوْكَل بَدَاۤرِيْد
 اَوْنِ مَوْحِبْت اَوْشَاۤنَ تُوْمَاۤمَ وَاَجُوْدَ گِيْرَهٔ.

۱۱ اَي خُوْرُوْم اَدْمَانَ، دَر خُوْدَاوَنَد شَادِي بُو كُونِيْد و خُوْش بِيْبِيْد،
 كَسَاۤنِي كِي شِيْمِي دِيْل صَاْفَهٔ، خُوْشِي اَمْرَا فَرِيَاَد بُو كُونِيْد.

خُوْدَاوَنَد چُوْمَانَ كَسَاۤنِي يَ فَنْدَرَهٔ كِي اَوْنِ جَا حِيْسَاب بَرِيْدِي

۱ اَي دُوْرُوْسْتَكَاۤرَ اَدْمَانَ، خُوْدَاوَنَد رَهٔ، شَادِي اَمْرَا اَوَاز بَخُوَاۤنِيْدِي!
 چَرَهٔ كِي رَاَسْت دِيْلَانَ وَا اَوْنِ سَتَايِش بُو كُونِيْد.

۲ خُوْدَاوَنَدَ بَرِيْطَ اَمْرَا سَتَايِش بُو كُونِيْدِي!

چَنگَ دَهٔ تَاۤر مَرَهٔ اَوْنِ رَهٔ اَهَنگَ بَزِيْدِي!

۳ خُوْدَا رَهٔ تَاۤزَهٔ سَرُوْد بَخُوَاۤنِيْدِي!

خُوْرُوْم سَاۤز بَزِيْدِي، اَهَنگَ بُوْلَنَدَ اَمْرَا.

۴ چہ کی خوداوند کلام راست و دوروستہ،
و اون ہمہ تا کاران وفاداری امرایہ.
۵ اون، عدل و اینصاف دوس دأره؛
دونیا خوداوند موحبت جا پوره.

۶ آسمانان، خوداوند کلام امرأ چاکوده بوبوستید
و تومام آسمان ستارہیان، اون دهن نفس امرأ.
۷ خوداوند، تومام دریا آبان سربرسر جم کونہ؛
و جولف آبان ایتا جا تلنبار کونہ.

۸ تومام دونیا مردومان، خوداوند جا حساب ببرید،
تومام مردومانی کی زیمین سر زندگی کونیدی، اون
حورمت بنید.

۹ چہ کی اون بوگفته و بوبوستہ.
امر بفرمأستہ، و برپا بوبوستہ.

۱۰ خوداوند، قومآن نقشہیان باطیل کونہ؛
اوشآن بد نیتآن جہ بین برہ.

۱۱ ولی خوداوند نقشہیان تا ابد خو جا سر نہہ
و اون دیل فیکر تومام نسلآن میان.

۱۲ خوش بحال قومی کی یهوه اوشآن خودایہ،
او مردومانی کی خودا خو ارث و میراث و آسی اینتخاب
بوکودہ!

۱۳ خوداوند آسمان جا فندرہ
و تومام آدمی زادان دینہ؛

۱۴ جہ خو جاجیگاہ دورون فندرہ،

تومام مردومانی کی زیمین سر زندگی کونیدی،
۱۵ خودایی کی تومام اوشآن دیلان خلق بوکودہ
و جہ هر کاریم کی بوکونید، وأخبرہ.

- ۱۶ ایتا پادشای، اون پیلہ لشکر نجات نده
و ایتا پألوانم، اون زور و بازو خلاص نوکونه.
۱۷ اسب اومید دؤستن، پیروز بوستن ره هچین بیخوده،
چره کی خو زور و قووت امرأ نتانه کسی نجات بده.
۱۸ رأس راسی خوداوند چومان کسانئی فنדרه کی اون جا حساب بریدی،
اوشانئی کی خودا موحبت اومید دأریدی،
۱۹ کی اوشان جان مرگ جا نجات بده
و اوشان قحطی موقع زنده بداره.

- ۲۰ امان خوداوند رافا ایسه ییم؛
اون امی یار و یاور و امی سپره.
۲۱ امی دیل اون و اسی شادی کونه
چونکی اون موقدس نام توکل دأریمی.
۲۲ آی خوداوند، تی موحبت امی امرأ بمانه
هوطو کی امان تر اومید دأریم!

وآچیشید و بیدینید کی خوداوند نیکویه

داوود مزبور، او وختی کی ابیملک ورجا خوره به دیوانگی بزه تا
کی اون بیرون کودیدی و اونم خو رای بیگفته بوشو*.

- ۱ خوداوند همه وخت موتبارک خوانم؛
اون ستایش کودن همیشه می زوان سر نهه.
۲ می وجود، خوداوند و اسی ایفتخار کونه؛
فقیران بیشناوید و شادی بوکونید.
۳ می امرأ خوداوند جلال بدید،
اون نام همدیگر امرأ بولند کونیم!

- ۴ خوداوند دوخوادم، و می جواب بده؛
اون مر تومام می ترسان جا خلاص کوده.

۵ اوشانی کی خودای فندریدی، اشان دیم نور واره؛
 و اوشان رو هیوخت شرمندہ نیہہ۔
 ۶ من، فروتنی امرأ ایجگرہ بزم و خوداوند می صدای بیشناوستہ
 و مر توما م می سختی یان جا نجات بدہ۔
 ۷ خوداوند فرشتہ اوشانی کی خودا جا حساب بریدی، دور و ور ایسہ،
 و اوشان نجات دہہ۔

۸ و اچیشید و بیدینید کی خوداوند نیکویہ؛
 خوشا بحال اونی کی خودا ورجا پناہ برہ!
 ۹ ای خوداوند موقدس آدمان، خودا جا حساب برید،
 چرہ کی اوشانی کی اون جا ترسیدی ہیچی کم و
 کسری ناریدی۔
 ۱۰ جوان شیران موحتاج بیدی و اوشان ویشتا کونہ
 ولی اوشانی کی خودا دونبال گردیدی، خوروم چیزان
 جا ہیچی کم ناریدی۔

۱۱ ای زاگان، بائید می گبان گوش بوکونید،
 کی خوداوند جا حساب بردن شمر یاد بدم!
 ۱۲ کیسہ کی حیات ناجہ دآرہ
 و دوس بدآرہ خوروم روزان زیادی زندگی بوکونہ؟
 ۱۳ تی زوان بدی جا دور بدآر
 و تی لبان گول زئن جا۔
 ۱۴ بدی جا رو واگردان و خوروم کاران پیش گیر،
 آرامش رہ و امج و اون دونبال بوبو۔
 ۱۵ خوداوند چوم پارسا آدمان فندرہ
 و اون گوش، اشان کومک ایجگرہ صدای ایشناوہ۔
 ۱۶ ولی خوداوند، خو روی بدکاران جا واگردانہ
 کی اوشان نام و نیشان زمین جا اوسانہ۔
 ۱۷ دوروستکار آدمان ایجگرہ زندی و خوداوند ایشناوہ؛

اوشانَ جہ تومامی اوشانَ سختی یان آزاد کونہ.
 ۱۸ خوداوند، دیل بشکفته آدماں ورجا ایسہ
 و کسانئی کی خوشانَ اومید جہ دس بدییدی، نجات
 دہہ.

۱۹ دوروستکار آدم زیاد سختی کشہ
 ولی خوداوند اون تومام سختی یان جا خلاص کونہ؛
 ۲۰ تومام اون خاشان حفظ کونہ،
 ونالہ ایتا دانہ یم بشکفہ.
 ۲۱ شرارت، شروز آدم ہلاک کونہ،
 و دوروستکار آدم دوشمنان محکوم بیدی.
 ۲۲ خوداوند خو خدمتگوزارانَ جان نجات دہہ؛
 ہر کی اون ورجا پناہ ببرہ، ہیوخت محکوم نیہ.

خوداوند، کی ایسہ تی مانستن؟

داوود مزمور.

۱ آی خوداوند، بہ ضد اوشانی بوبو کی بہ ضد من ایسیدی،
 و جنگ بوکون کسانئی امرأ کی می مرہ جنگیدی. **۳۵**
 ۲ تی کوجہ سپر و پیلہ سپر اوسان؛
 می کومک رہ ویریز.
 ۳ تی نیزہی راست کون
 رای دود اوشانی رہ کی مر دونبال کونیدی.
 می جان بوگو:
 «تی نجات منم.»

۴ اوشانی کی خوایدی مر بوکوشید
 شرمندہ و خجالت زدہ ببید؛
 اوشانی کی مرہ نقشہ کشیدی
 واگردید و روسوا ببید!

- ۵ ہچین کولوشن مأنستن بیید باد ورجا،
هطوی کی خوداوند فرشته اوشان دور کونه؛
- ۶ اوشان رایان لیز و تاریک ببه،
هطوی کی خوداوند فرشته اوشان دونبال کونه.
- ۷ چره کی هچین می رأ سر، دام جیگا بدہییدی
کی اون بیخودی می کوشتن و اسی بکنده بید.
- ۸ ببه کی نأسته بو هلاک بید
و هو دام دورون کی مره جیگا بدہییدی، گیرفتار بید؛
ببه اون دورون دکفید و جہ بین بیشید.
- ۹ او وخت می جان خوداوند و اسی شادی کونه
و اون نجات و اسی یم ذوق کونه.
- ۱۰ تومام می عوصم و اعضا گہ:
«آی خوداوند، کی ایسه تی مأنستن؟
تو کی ستمکش آدم جہ خودش قویتر آدم دس جا خلاص کونی،
و فقیر و ستمکش آدم جہ دس اون کی خوایه اوشان
مال و منال بدوزانه.»
- ۱۱ شاہدانی کی اشان دیل سیاہ دمردہ ویریزیدی؛
چیزانی می جا و ازخواست کونیدی کی من خبر نارم.
- ۱۲ می خبی بدی امرأ جواب دھیدی
و می دیل و جان ناامید بہ.
- ۱۳ ولی او وختی کی اوشان ناخوش احوال بید،
من عزاداری لیباس دوکودیم،
روزہ گیفتن امرأ مرفوتن چاکودم.
وختی می دوعا بی جواب و اگر دستی،
- ۱۴ او کسی مأنستن ماتم گیفتیم کی خو رفیق و برآر رہ ماتم گیرہ.
او کسی مأنستن کی خو مار رہ گریہ و زاری بوکونہ
آن ہمہ غم و درد و اسی نتأستیم می سر راست کونم.

۱۵ ولی او وختی کی بکفتم، اوشان شادی امرأ همدیگر مره جم بوستید؛
 رذل آدمانم می دور و ور جم بوستید،
 و کسانکی کی نشناختیم بدون آنکی ایتا پیچه بئسید، مر
 تیکه پارہ کودیدی.
 ۱۶ نجست آدمان مانستن کی مهمانی یان دورون مردومان دس پر گیریدی،
 می و اسی غیظ امرأ خوشان گازان سر بسر سابستیدی.

۱۷ آی خوداوند، تا کی خوایی فندری؟!
 می جان اشان حمله جا نجات بدن،
 و می زندگی ی جہ شیران دهن.
 ۱۸ پیلہ جمعیت دورون تر شوکر کونم؛
 ایتا عالمہ مردومان میان تر ستایش کونم.

۱۹ ونال می خیانتکار دوشمنان
 می ضد شادی بوکونید
 و اوشانی کی بیخودی می جا نیفرت داریدی
 مر رخشن گیریدی، همدیگر چشمک بزید.
 ۲۰ چہ کی صلح و صفا امرأ گب نزنیدی
 بلکی اوشانی رہ کی اسرزیمین دورون آرام زندگی
 کودن دریدی
 جوفت و کلک مره نقشہ کشیدی.
 ۲۱ خوشان دهن می و اسی واز کونیدی و گیدی: «هه هه!»
 امی چومان امرأ بیدہیمی.»

۲۲ آی خوداوند، تو ایتفاقان بیدہیی،
 ساکیت نوأ بوستن!
 آی سرور، می جا دور نوأ ایسن!
 ۲۳ ویریز، می جا دفاع بوکون!
 آی خودا، می سرور، می داد فارس!

۲۴ آی یهوه، می خودا، تی عیدالتّ و آسی می حقّ فیگیر؛
ونال می ضد شادی بوکونید.
۲۵ ونال خوشانّ دیلّ میان بیگید: «آها، امی ناجه یّ فارسه ییم!»
ونال بیگید: «اونّ دوروسته فُورستیم!»

۲۶ اوشانی کی می موصیبتّ و آسی شادی کونیدی
خودشان، شرمندہ و خجالت زدہ بیید؛
اوشانی کی خوشانّ می جُلو گولاز کونیدی
شرم و روسوایی اوشانّ لییاسی ببه کی دوکونیدی.
۲۷ ولی اوشانی کی دوس دآریدی می بی گوناھی ثابت ببه
ایجگرہ امرآ شادی بوکونید و خوشحال بیید.
همه تا زماتّ بیگید: «چقدر بوزرگہ خوداوندی
کی خو خادمّ جان ساقی و خوشبختی جا لذت برہ.»
۲۸ می زوان تی عیدالتّ اعلام کونہ،
و توماّم روز تر ستایش کونہ.

خودایا، تی موحبتّ چقدر ارزش دآرہ

پیلہ رهبزّ و آسی کی سرود خوانانّ ہیدایت کونہ. داوودّ مزمور، خوداوندّ ختمتگوزار.
۱ نافرمانی، شروزّ آدمّ دیلّ دورون اونّ امرآ گب زنہ؛
خودا جا ترسنّ اونّ رہ ہچین بیخودہ.
۲ چونکی آنقدہ خورہ گولاز کونہ
کی نتانہ خو گونایّ بفامہ و اونّ جا بیزار ببه!
۳ اونّ دهنّ گبانّ شرارت و فریب دئنہ؛
عادل و خوروم کارانّ جا دس بکشہ.
۴ خو رختّ خوابّ دورونم شرارتّ رہ نقشہ کشہ؛
خورہ تاودہ کجّ رایانّ دورون؛
خو دیمّ شرارتّ جا وانگردانہ.
۵ آی خوداوند، تی موحبتّ بوجورترین آسمانانّ سر فارسہ
و تی وفاداری ابرانّ جور!

۶ تی عیدالت، کوہ مانستن سر به فلک فاکشه
و تی حوکمان، دریا پیلہ جولف جاجیگایان مانہ.
تویی، آی خوداوند، کی اینسان و حیوان نجات دیھی.

۷ خودایا، تی موحبت چقدر ارزش دأره!
آدمی زادهیان تی پر بال سایه جیر پناه گیریدی.
۸ تی خانه فراوان نعمتان جا ستر بیدی،
و آبی کی تی گوارا چشمه جا دأره اوشان فادی بوخورد.
۹ چونکی تی ورجا چشمه ی حیات نہہ،
و تی نور دورونه کی نور دینیمی.

۱۰ وهل تی موحبت اوشانی ره کی تر شناسیدی دوام بدأره
و تی عیدالت، راست دیلان ره.
۱۱ نوکونه مغرور آدمان مر لغد دمچ بوکونید
یا کی شروران دس مر فراری بده.
۱۲ بیدین بدکاران چوطویی بکفتیدی؛
اوشان تاوده بیدی خاک سر و ده نتانیدی ویریزید!

خودا، اوشانی ی کی خوشان به اون بیسپردیدی، ترک نوکونه

داوود مزمور

۱ شرور آدمان و آسی، حرص و جوش نوأ خوردن،
و بدکاران و آسی حسودی نوکون. ۳۷
۲ چونکی و اش مانستن زود دوچلکیدی
و سبز گیاه مانستن خوشک بیدی.

۳ خوداوند توکل بوکون و خوبی بوکون؛
او زمین دورون کی تر فادم، بس و امنیت امرأ زندگی
بوکون!
۴ خوداوند جا لیدت بیر،

- و اون تی دیل مراد تر فاده.
- ۵ تی رأی خوداوند بیسپر،
و اون توکل بوکون، اون خو کار کونه.
- ۶ اون تی دوروستکاری نوز مانستن روشن کونه،
و تی اینصاف زواله دم آفتاب مانستن.
- ۷ خوداوند ورجا آرام بوبو،
و صبر امرأ اون رافا بس!
- جہ خاطر اوشانی کی خوشان کردکاران دورون موفق ایسیدی
و خوشان شروز نقشه یان عملی کونیدی،
حرص و جوش نوا خوردن.
- ۸ تی خشم جلوی بیگیر و غیظ جا دوری بوکون!
حرص و جوش نوا خوردن کی خو دونبالسر فقط شرارت
آورہ.
- ۹ چونکی شروز آدمان جہ بین شیدی
ولی اوشانی کی خوداوند رافا ایسه ییدی زیمین ارث
بریدی.
- ۱۰ ایتا مدت زماتی کی بوگذرہ، دہ هیچ شروز آدمی باقی نمانه؛
هر چی یم کی اون وامجی، اون نیسه.
- ۱۱ ولی فروتن آدمان زیمین ارث برید،
جان ساقی و برکت فراوانی جا لیدت بریدی.
- ۱۲ شروز آدمان، دوروستکار آدمان ره نقشه کشیدی
و اوشان و آسی خوشان گازان سربسر سابیدی.
- ۱۳ ولی خوداوند شروز آدم ره خندہ دشکنہ
چونکی دئن درہ کی اون روز فارسہ.
- ۱۴ شروز آدمان خوشان شمشیر غلاف جا بیرون اوریدی
و خوشان کمان فاکشیدی
کی فقیران و ستم کش آدمان بیجیر تاودید
و اوشانی کی راست رأی شیدی بوکوشید.
- ۱۵ ولی اوشان شمشیران، خودشان دیل دورون شه

و اوشان کمانان ایشکفہ.

۱۶ ایتا دوروستکار آدم ایتا پیچہ مال و منال

خیلی بہترہ جہ شروز آدمان پیلہ ثروت؛

۱۷ چرہ کی شروز آدمان بازو ایشکفہ

ولی خوداوند، دوروستکار آدمان پوشت و پناہہ.

۱۸ خوداوند، پرهیزکار آدمان روزان جا و آخبرہ

و اوشان ارث ہمیشہ باقی مانہ.

۱۹ وختی کی اوشان بلا فترکہ، سر بیجیر نبیدی؛

قحطی و ختم ستر بیدی.

۲۰ ولی شروز آدمان ہلاک بیدی،

و خوداوند دوشمنان، صارا قشنگ گولان مانستن جہ

بین شیدی،

ھطویم دود مانستن محو بیدی.

۲۱ شروز آدم قرض فیگیرہ، وانگردانہ

ولی دوروستکار آدم دس و دیلبازی امرأ بخشہ.

۲۲ اوشانی کی خوداوند برکت فادہ، زیمین ارث بریدی

ولی اوشانی کی خودا لعنت بوکونہ، جہ بین شیدی.

۲۳ اگہ خوداوند آدم رأی خوش بدآرہ،

اون قدمان قایم کونہ؛

۲۴ اگرم بکفہ، زیمین سر دراز نیبہ

چونکی خوداوند اون دس گیرہ.

۲۵ من جوان بوم، ہسا دہ پیر بوستم

ولی ہیوخت دوروستکار آدمی نیدم کی خودا اون بہ

حال خودش بنہ بی

و نہ آنکی اون زاکان گدای ایتا لقمہ نان بو بوستہ بید.

۲۶ اون ہمیشہ دس و دیل بازہ و دیگران قرض فادہ

و اون زاکان دیگران رہ برکت بیدی.

۲۷ تی ديمَ بدی جاَ واَگرداَن و خُبی بوکون؛
بأزین تا اَبَد زندگی کونیدی.

۲۸ چره کی خوداوند عیدالت دوس دَاره
و اوشانی ی کی خوشاَن به اون بیسپردیدی ترک نوکونه.
همیشه اوشاَن موحافظت کونه
ولی شرورانَ نسل جَه بین شه.

۲۹ دوروستکار آدماَن زیمین ارث بریدی
اون دورون تا اَبَد زندگی کونیدی.

۳۰ دوروستکار آدَم دَهَن، حکمت جاَ گه
و اون زوان عیدالت اَمراَ گب زنه.
۳۱ خو خودا شریعت خو دیل دورون دَاره،
و اون پا لیز نوخوره.

۳۲ شروز آدَم دوروستکار ره کمین کونه،
خوایه اون بوکوشه.

۳۳ ولی خوداوند، دوروستکار آدَم اون دس نیسپره
وختی یم کی محاکمه بیه، خوداوند و ناله محکوم بیه.

۳۴ خوداوند رافا بئس، اون راَ و روش حفظ بوکون
کی زیمین وارث بوستن اَمراَ تر سربولند کونه
و تی چوماَن اَمراَ دینی کی شروز آدماَن چوطویی جَه بین
شیدی.

۳۵ ایتا شرور ستمگر مرداک بیدم
کی محلی سبز دار مأنستن قد کشن دوبو.
۳۶ ولی چقدر زود جَه بین بوشو، هیچی اون جاَ باقی نمأنسته؛
هر چی یم اون و اَمختم، پیدا نوبوسته.

۳۷ بی عیب و ایراد مرداک بیدین و راست دیل آدم فندر!
چونکی اون آخر عاقبت همه جوره سلامتی امرأیه.

۳۸ ولی گوناهاکار آدمان همه تان نابود بیدی
و شرور آدمان آخر عاقبت هلاکته.

۳۹ دوروستکار آدمان نجات، خوداوند جا فارسه؛
اون، سختی یان موقع اوشان قلعه ایسه.

۴۰ خوداوند اوشان کومک کونه و خلاص کونه؛
اوشان شرور آدمان دس جا آزاد کونه و نجات دهه،
چونکی اوشان خوداوند ورجا پناه بریدی.

ای خوداوند، مر تنها نوأ نهن

داوود مزبور، یادگاری ره.

۱ ای خوداوند، مر تی خشم امرأ و ازخواست نوکون
و تی غیظ امرأ مر تنبیه نوأ کودن.

۲ چونکی تی تیران می جان دورون فرو بوشو داره
و تی دس می سر تان بوخورده.

۳ تی غیظ و آسی می جان گوشت ساق و سالم نی یه؛
می گونا و آسی می خاشان دورون هیچ سلامتی بی
وجود ناره.

۴ می تقصیران می سر جا بوگذشته،
ایتا سنگین باز مانستن کی می طاقت جا ویشتره.

۵ می حیماقت و آسی می زخمان چلک کوده و بو دکفته.

۶ خم بوستم، بچمستم؛

تومام روز غم و غورصه امرأ را شم.

۷ می کمر درد جا سوج کونه،

می جان ساق و سالم نی یه.

۸ می جان بیشکفته و خسته یه، له و لورده بوبوستم؛
دیل غورصه مره ناله کونم.

۹ آی سرور، توماّم می دیل ناجه یان تی ورجا نهّه؛
می ناله یان تی جا جیگا بدّه نی یه.

۱۰ می سینہ دورون می دیل توند توند زنہ،

زور و قوت می جا بوشو،

می چوماّم کم سو بوبوستید.

۱۱ می دوست و رفقان می زخمانّ و اسی می جا دوری کونیدی؛

می فک و فامیلانم دور دوران ایسیدی.

۱۲ اوشانی کی قصد داریدی مر بوکوشید، مره دام نهیدی،

می بدخوایان جه می هلاکت گب زنیدی؛

و توماّم روز خیانت کودن ره نقشه کشیدی.

۱۳ من ایتا کر آدم مانم کی نیشناوه،

و لال آدم مانم کی نتانه گب بزنه.

۱۴ رأس رأسی گم، من ایتا کر آدم مانستن بوبوستم کی نیشناوه

و هیچ جوابی اون دهن دورونی ننه.

۱۵ آی خوداوند، تی رافا ایسم؛

تو آی سرور، می خودا، می جواب دیهی.

۱۶ چره کی بوگفتم: «اگه می پا لغزش بوخوره،

ونال اوشان می ضد شادی بوکونید و خوشان گولاز

بوکونید.»

۱۷ چونکی نزدیکه بکفم،

و می درد همیشه می امرایه.

۱۸ می تقصیران اعتراف کونم؛

و می گونایان و اسی پریشانم.

۱۹ می دوشمان پور جه زور و قوتیدی،

زیاد ایسیدی اوشانی کی بیخودی می جا بیزارید.
 ۲۰ اوشانی کی می خُبی، بدی امرأ جواب دیهیدی،
 چره کی می حقّ سعی آنه کی خوروم کارآن انجام بدم،
 مرّ بهتآن زنیدی.

۲۱ آی خوداوند، مرّ تنها نوأ نهن؛
 آی می خودا، می جا دور نوأ ایسن.
 ۲۲ هر چی زودتر مرّ کومک بوکون،
 آی سرور، کی مرّ نجات دیهی!

می زندگی چقده زود گذره

پيله رهبرِ وّاسی کی سرود خوّانآن هیدایت کونه: «یدوتون» ره. داوودّ مزمور.

۱ بوگفتم: «می رأ و روشن میانی احتیاط کونم
 کی می زوان امرأ گونا نوکونم؛
 تا او زماتی کی شرورّ آدمآن می ورجا ایسه ییدی،
 می دهن افسار امرأ دّوسته دارم.»

۳۹

۲ ولی وختی ساکیت ایسه بوم،
 و هیچ خوروم گبی نزهیم،
 می دیل ویشتر درد بیگفته،
 ۳ می وجودّ دورون می دیل آتش مانستن شواله بزه.
 وختی فیکر کودیمی، آتش شواله زهی؛
 بأزین می زوان امرأ گب بزم:

۴ «آی خوداوند، می مردن وخت، مرّ وأخبر کون
 و می عمرّ روزانّ جایم هطو؛
 وهل بدانم کی می زندگی چقدر زود گذره!
 ۵ می عمرّ روزانّ فقط ایوجب چاکودی،
 و می زندگی سالان تی چومانّ جُلو هیچه.
 رأس رأسی هر آدمّ عمر ایتآ آه و دمه؛ سیلاه

۶ رَأْسِ رَأْسِي أَيَّنَسَانِ أَيَّتَا سَايَهِي مَأْنَه كِي شَوْتُون وَ أَمُون كُونَه؛
هَچِين بِيخودی دِيل نِيگَرَانْ بَه؛
مَال وَ مَنَال جَمَّ كُونَه، وَلِي نَأْنَه اَوْنْ جَأ كِي اَيستفاده كُونَه.

۷ «هَسَأْ أِي سِرور، اَينتظارَ چِي يَ بَكشَم؟
فَقَط تَر اَوْمِيد دَأْرَم!

۸ مَرَّ جَه هَمَهِي مِي گُونَايَانْ نَجَات بَدَن،
وَنَال نَادَانْ أَدْمَانْ مَرَّ دَس پَر گِيرِيد.

۹ مَن سَاكِيَت اَيسَه بوم وَ گَب نَزَه يِيم،
چُونكِي تَوَا بَلَايِي مِي سَر بَأوردِي.

۱۰ تَنبِيَه مِي جَأ دَوَر كُون،

چُونكِي تِي ضَرْبْ دَسْ جِير جَه بَيْن شَمَه.

۱۱ تَو اَيَّنَسَانْ اَوْنْ گُونَاه وَ اَسِي تَوَف وَ تَشْرَ اَمْرَأ تَنبِيَه كُونِي،
اَوْنْ مَال وَ مَنَال بِيْدَ مَأْنَسْتَن خَوْرِي.

رَأْسِ رَأْسِي كِي أَدَمِ أَيَّتَا آه وَ دَم وَ يَشْتَر نِي يَه. سِيْلَاه

۱۲ «أِي خَوْدَاوَنْد، مِي دَوَعَاي بِيشْنَاو،

مِي اَيجگره صَدَاي گُوش بَدَن،

بَه مِي گَرِيَه صَدَا تِي گُوشَ نَوَا دَوُوسْتَن

چُونكِي تِي وَرَجَأ أَيَّتَا مَهْمَانْ مَأْنَسْتَن سَاكِن بوبوسْتَم،

هَچِين أَيَّتَا غَرِيَبَه، تَوَمَامْ مِي آبَا وَ اَجْدَادْ مَأْنَسْتَن.

۱۳ تِي نِيگَاي غِيْظْ اَمْرَأ مِي جَأ وَ اَگَرْدَانْ،

كِي قَبْلْ اَنكِي بِيْمِيرَم وَ اَ دُونِيَا دَوْرُون نِيْسَم، اَيوَار دِه مِي

لَبَأَنْ رُو خَنْدَه بَأِيَه!»

تو مِي يار وَ ياورِي كِي مَرَّ نَجَات دِيَهِي

پِيْلَه رَهْبَرْ وَ اَسِي كِي سِرود خَوَانَانْ هِيْدَايَت كُونَه. دَاوودْ مَزْمُور

۱ خَوْدَاوَنْد رِه خِيْلِي اَينتظار بَكشَم،

بَأَزِين خَو رَوِي مِي طَرْف وَ اَگَرْدَانَه وَ مِي اَيجگره زَنْنَ

بِيشْنَاوَسْتَه.

۲ اون مَرّ چاه هلاکتْ جا بیرون باورده
 و چلّ گیلّ جا بیرون فاکشه؛
 می پای بنه صخره سر
 می قدمان موحکم کوده.
 ۳ تازہ سرود می دهن میان بنه،
 سرودی کی امی خودای ستایش کونه.
 خیلی یان دینیدی و ترسیدی
 و خوداوند توکل کونیدی.

۴ خوشا بحالّ او کسی کی خوداوند خو تکیه گاه چاکوده،
 و نه مغرور آدمان توجه کونه
 و نه اوشانی کی بتان دونبال ایسیدی و گومراییدی.
 ۵ آی یهوه، می خودا،
 چقدر زیادیدی
 تی عجیب کاران
 و تی نقشه یان
 کی امره انجام بدہیی؛
 هیکس نشأ تی امرأ موقایسه کودن.
 اگہ بخوایم تی کاران واگویا بوکونم و بگم،
 نشأ اوشان ایشمردن.

۶ قوربانی و پیش کشی تی دیل نخوآستی،
 ولی می گوشان واز کودی تا کی تی جا ایطاعت بوکونم؛
 او قوربانی کی سوجائن شینه و قوربانی کی گونا شینه می جا نخوآستی.
 ۷ بازین بوگفتم: «هسا ده بموم!»
 کیتاب طومار دورون می جا بینویشته بوبوسته؛
 ۸ آی می خودا، می ناجه انه
 کی تی ایرادهی بجا باورم؛
 تی شریعت، می دیل دورون نهه.»

۹ پیلہ جماعتِ دورون تی عیدالتِ خوروم خبرآن بوگفتم؛
من هیوخت می دهن دنوستم، هوطو کی خودت دانی،
آی خوداوند.

۱۰ تی عیدالت می دیل دورون جیگا ندم،
بلکی تی وفاداری و نجات جا گب بزم
و تی موحبت و وفای پیلہ جماعت ورجا قایم نوکودم.

۱۱ آی خوداوند، تی رحمت می جا دریغ نوکون؛
تی موحبت و وفا همیشه مر موحافظت کونه.
۱۲ چونکی ایتا عالمه بلا می دور و ور بیگفته دره؛
می گونایان انقدر سنگین و زیاد بوستید کی ده نتانم
بیدینم؛

جہ می سر مویان ویشتر بوستید،
ضعیف و ناامید بوستم.

۱۳ آی خوداوند، مر تی لطف امرأ نجات بدن؛
خوداوند، هر چی زودتر مر کومک بوکون!
۱۴ اوشانی کی خوابیدی مر بوکوشید،
همه تان شرمندہ و خجالت زده ببید؛
اوشانی کی آرزو داریدی می روز سیاه ببه
پسا پسا ببشید و روسوا ببید.
۱۵ اوشانی کی می گیرفتاری و اسی خندہ دشکنیدی،
شرمندگی و اسی حیران بید.

۱۶ اما اوشانی کی تی دونبال گردیدی
همه تان تی وجود و اسی شادی و ذوق بوکونید؛
او کسانی کی تی نجات دوس داریدی
همه تا وخت بیگید: «خوداوند بوزرگه!»

۱۷ من ستم بکشه آدم و فقیرم،
ولی خوداوند می و آسی فیکر کونه.
تو می یاوری و مرّ نجات دیهی؛
آی می خودا، دِتر نوأ کودن.